

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra asijských studií

BAKALÁŘSKÁ DIPLOMOVÁ PRÁCE

Čtení fonogramů v moderní japonštině

Readings of Phonograms in Modern Japanese

OLOMOUC 2019 Jan Vinkler

Vedoucí diplomové práce: Doc. Mgr. David Uher, Ph.D.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně a uvedl
veškeré použité prameny a literaturu.

V Olomouci dne: 2019

Jan Vinkler

Anotace

Autor: Jan Vinkler

Název práce: Čtení fonogramů v moderní japonštině

Fakulta a katedra: Filozofická fakulta, Katedra asijských studií

Vedoucí práce: Doc. Mgr. David Uher, Ph.D.

Počet stran: 72

Počet znaků s mezerami: 98385

Počet titulů literatury: 15

Počet internetových zdrojů: 7

Vznik čínského znakového písma se datuje do starověku. První písemné prameny pocházejí z doby kolem roku 1200 př. n. l. Tato písemná soustava, která dnes slouží k zápisu čínštiny, japonštiny a příležitostně i korejštiny, je do současnosti nejdéle soustavně používané písmo na světě. Před dvěma tisíci lety vznikl koncept dělení znaků čínského znakového písma do šesti kategorií. Nejproduktivnější z nich je kategorie tzv. fonogramů skládajících význam znaku z determinativu a fonetika. Problematice fonogramu je vesměs věnována pozornost hlavně ve vztahu k čínskému jazyku. V jazyce japonském tomu tak z různých důvodů nebývá. Tato práce se pokouší nalézt odpověď na otázku, jaká je výpovědní hodnota vztahu fonogramu a fonetika v moderní japonštině. Jejím cílem je proto analýza různorodosti čtení fonogramů v rámci stanoveného souboru frekventovaných znaků v rozsahu 2136 položek. V úvodní teoretické části se proto zaměřuje na původ a příčiny rozmanitosti sinojaponského čtení fonogramů, ke které pravděpodobně došlo nejednotným přejímáním znakového písma v několika vlnách z různých částí středověké Číny. V praktické části popisuje konkrétní podobu a četnost rozdílných čtení fonetik na základě analýzy, která bude provedena především za pomoci Nového etymologického slovníku Kadokawa. Výsledky poukáží na míru odlišnosti sinojaponského čtení fonetik jednotlivých fonogramů v moderní japonštině.

Klíčová slova: japonština, čínské znakové písmo, fonogram, fonetika, fonetikum, etymologie

Děkuji vedoucímu Doc. Mgr. Davidu Uhrovi PhD. za vedení této práce, shovívavý přístup a obrovskou vstřícnost. Dále vděčím rodině a svým přátelům za neutuchající podporu. V neposlední řadě bych chtěl poděkovat všem, kteří přímo či nepřímo přispěli k dokončení této práce.

Obsah

Anotace.....	3
Ediční poznámka.....	8
Úvod.....	9
1. Čínské znakové písmo.....	10
1.1 Fonogram.....	10
1.2 Čínské znakové písmo v Japonsku.....	10
1.3 Vývoj výslovnosti čtení přejímaných znaků.....	10
1.4 Fonetika a fonologie.....	11
1.4.1 Artikulační ústrojí a místa artikulace.....	11
1.4.2 Způsoby artikulace.....	12
1.4.3 Hlásky specifické pro japonštinu.....	14
1.4.4 Slabika.....	14
2. Korpus.....	15
2.1 Analýza korpusu.....	16
2.2 Znaky s absolutní shodou čtení.....	18
2.2.1 Kategorie první – znaky s úplnou shodou čtení včetně výslovnosti fonetika.....	19
2.2.2 Kategorie druhá – znaky s úplnou shodou čtení lišící se od výslovnosti fonetika.....	21
2.3 Znaky s částečnou shodou čtení.....	22
2.3.1 Kategorie třetí – znaky s částečnou shodou čtení vycházející celého fonetika.....	24
2.3.2 Kategorie čtvrtá – znaky s částečnou shodou čtení vycházející z části fonetika.....	27
2.3.3 Kategorie pátá – znaky s částečnou shodou čtení s odchylkou.....	29
3 Vztahy mezi čtením znaků s podobnou výslovností.....	30
3.1 Střídání samohlásky s jinou samohláskou.....	31
3.1.1 Vztah a ↔ e.....	31
3.1.2 Vztah an ↔ en.....	32
3.1.3 Vztah an/en ↔ on.....	32

3.1.4 Vztah ai ↔ ei.....	32
3.1.5 Vztah i ↔ a.....	33
3.1.6 Vztah i ↔ e.....	33
3.1.7 Vztah i ↔ ai/ei.....	33
3.1.8 Vztah in ↔ on.....	33
3.1.9 Vztah ui ↔ i/ai/ei.....	34
3.1.10 Vztah ei ↔ jó.....	34
3.1.11 Vztah o ↔ a.....	34
3.1.12 Vztah o/ó ↔ u/(j)ú.....	35
3.1.13 Vztah ó ↔ jó.....	35
3.2 Střídání samohlásky s jinou samohláskou rozšířenou o slabiku s explozívou.....	35
3.2.1 Vztah a/o/ó ↔ aku/oku/eki.....	35
3.2.2 Vztah ai/ei ↔ ecu/acu.....	36
3.2.3 Vztah i ↔ icu/iči i ↔ iki/eki i ↔ aku/oku.....	36
3.3 Střídání u labiál.....	36
3.3.1 Vztah h ↔ b.....	36
3.3.2 Vztah f ↔ b/h.....	37
3.3.3 Vztah m ↔ b.....	37
3.4 Střídání u alveolár.....	37
3.4.1 Vztah s ↔ z.....	37
3.4.2. Vztah s ↔ š/č/dž.....	38
3.4.3 Vztah t ↔ d/s/z/š/č/dž.....	38
3.5 Střídání u velár.....	38
3.5.1 Vztah k ↔ g/r.....	38
3.5.2 Vztah k ↔ h.....	39
Závěr.....	39
Resumé.....	41
Seznam literatury.....	42

Prameny:.....	42
Slovníky:.....	42
Literatura:.....	42
Internetové zdroje:.....	43
Přílohy.....	44
Příloha I.....	44
Příloha II.....	55
Příloha III.....	56
Příloha IV.....	65
Příloha V.....	70

Ediční poznámka

Pro přepis výslovnosti čínských znaků byla použita česká, tedy ortografická transkripce¹, v pořadí význam, znak a jeho výslovnost v kurzívě. Zápis vypadá následovně: starší bratr 兄 *kei, kjó*. Význam znaku nebo jeho části je uváděn pouze v případech, kdy dochází k popisu jeho grafické struktury. Obdobně je výslovnost uváděna výhradně v situacích, kdy se text zmiňuje o čtení znaku. Japonské pojmy a názvy jsou v práci rovněž uváděny českou transkripcí a odlišeny kurzívou. Dále jsou doplněny o původní znění ve znacích, uvedené v závorce, např. *onjomi* (音読み). Hlávky v kontextu popisu jejich kvality a srovnání podobnosti uvnitř čtení znaků zapisují podle následujícího vzor: afrikáta [č], samohlávka /o/.

Všechny zkoumané čínské znaky jsou v korpusu zapsány ve dnešní, zjednodušené podobě. Japonská počítačová sada neobsahuje některá fonetika ve zjednodušené formě. V takových případech je fonetikum uváděno v nejbližší tradiční formě. Fonetikum znaku 壞 je tedy uváděno následovně: 壞.

¹ BAREŠOVÁ (2014)

Úvod

Japonština je jeden z jazyků, který se pravidelně objevuje v žebříčcích nejpoužívanějších jazyků světa. Ve spojení s popularitou, jaké se ve světě těší, jak moderní, tak tradiční japonská kultura, je studium tohoto jazyka pro mnoho lidí velmi lákavé. Pod vlivem nadšení, bývá nasednutí do uhánějícího vlaku směr stanice „Znalost Japonštiny,“ u mnohých velmi rychlé. Podobně rychle z něj většina vysedá ještě daleko před cílovou destinací. Řada studentů tak nedorazí ani na první zastávku.

Ti, kteří se dostanou na cestě za poznáním exotických tajů japonštiny dostatečně daleko, nepochybně narazí na nelehký úkol. Ten zní osvojit si tak spletité písmo, jakým je právě to japonské. Ze zkušenosti mnohých vím, že propast před kterou je dobrodruh postaven, se zpočátku zdá být nepřekonatelnou. Až po nesčetných útrapách a moři stráveného času člověk začíná jasněji poznávat strukturu hustého lesa, kterému říkáme *kandži*, neboli čínské znaky.

Také já jsem těmito místy bloudil a neochvějně si, se zkušenými průvodci po boku, razil cestu vpřed. Při svém putování jsem natrefil na řadu zkratek a užitečných poznatků. Záměr vytvořit tuto práci původně vzešel z myšlenky zviditelnit jednu z cest dalším poutníkům. Vnuknutí přerostlo postupem času v zájem probádat též odlehlá zákoutí lesa. Tak se kousek po kousku rodila stále podrobnější mapa. Mapa nejhustší části, které se říká fonogramy, tedy znaky, jejichž tvar udává hlas.

Cesta byla skutečně strastiplná a na některé její etapy nemůže být člověk náležitě hrdý. Sedmkrát jsem upadl a osmkrát znovu vstal². Výsledkem je tato práce, jenž má za úkol čtenáři představit čínské znakové písmo a přiblížit jeho část v kontextu současné japonštiny. Tuto část tvoří korpus fonogramů, sestavený podle slovníku *Šindžigen*, který vykládá původ znaků. Jeho analýzou se dozvídáme více o vztazích výslovnosti znaků používaných v dnešní japonštině.

² Věta parafrázuje známé japonské přísloví 七転び八起き *nanakorobi jaoki*, které vyjadřuje neochotu se vzdát, dokud člověk neuspěje.

1. Čínské znakové písmo

Čínské znakové písmo je písemnou soustavou, která se vyvinula za účelem zápisu jazyk, jímž se mluvilo v povodí Žluté řeky někdy v 2. tisíciletí př. n. l.³

1.1 Fonogram

Fonogram kombinuje do nového znaku významovou (意符 *ifu*) a fonetickou složku (音符 *onpu*). Výslovnost velkého množství fonogramů je totožná nebo alespoň velmi podobná. Obecně platí, že čtení fonogramu a jeho fonetika sdílí vztah vztahující se k místu nebo způsobu artikulace. V důsledku vývoje fonologického systému čínštiny a japonštiny četné fonogramy již spolehlivě nerepresentují výslovnost znaku.⁴

1.2 Čínské znakové písmo v Japonsku

Při převzetí čínského znakového písma byla pro japonštinu velkou překážkou zejména typologická rozdílnost od čínského jazyka. Čínština bylo v této době jazyk převážně monosylabický, kdežto japonština jazyk aglutinační. Rozmanitá konjugace, víceslabičná slova, bohatý systém partikulí, to vše činilo obtížnějším převzít nové písmo. Vzhledem k těmto rozdílům nebylo z počátku možné znakového písma použít k zápisu japonštiny. Proto byl spolu s písmem převzat i jazyk, který se stal úředním jazykem. Tehdejší Japonci se učili pomocí četby čínských textů. Značný rozdíl v artikulačních prostředcích obou jazyků měl za následek vzniku novému čtení, které nese název sinojaponské čtení (音読み *onjomi*).⁵

1.3 Vývoj výslovnosti čtení přejímaných znaků

Sinojaponská čtení, která zachovávají závěrové hlásky na konci slabik způsobila změnu výslovnosti z jednoslabičné na dvouslabičnou. Na základě starších záznamů se soudí, že až do 14. století byla příslušná sinojaponská čtení vyslovována jednoslabičně se souhláskou na konci slabiky a zapsané samohlásky se začaly teprve později

3 ZÁDRAPA (17)

4 UHER (184)

5 VOCHALA (54, 55)

vyslovovat. Protože texty a vyslaní učenci, kteří z nich učili pocházeli z různých oblastí Číny, byla přejímaná sinojaponská čtení ovlivněna rozdílnou výslovností čínských dialektů. Nejstarší způsob sinojaponského čtení pochází nejspíše z 5. až 6. století. Ten dnes nazývá 吳音 *goon*, podle starého názvu jihovýchodní oblasti Číny Wu. Jiná varianta sinojaponského čtení pochází ze 7. až 8. století. Toto čtení se zakládalo na výslovnosti města Čchang-an v severní Číně, jenž sloužilo jako hlavní město dynastie Tchang. Od 8. století se v Japonsku vyučováno jako správné čtení čínských znaků. Čtení se nazývá 漢音 *kan'on* a pochází z názvu pro Čínskou dynastii Chan a čínskou národnost obecně. Dalším způsobem sinojaponského čtení je 唐音 *tóon* (častěji *tóin*). Datuje se do doby po 11. století a označuje pojaponštěné čtení znaku pro dynastii Tchang. Obsahuje také sinojaponská čtení vycházející z nejnovějších čínských čtení znaků, zejména ve formě buddhistických textů školy zen ze 13. století a později. Jeho základ se opět nachází v dialektu oblasti Wu na jihovýchodě Číny.⁶

1.4 Fonetika a fonologie

Nejranějším způsobem lidské komunikace je řeč. Při řeči si lidé místo přímého předávání obsahů vědomí předávají řady zvuků, které tyto obsahy zastupují. Vztah mezi zvukem a označovanou skutečností je až na výjimky dán přirozeným ustálením či záměrným stanovením. Věda, která zkoumá signál řeči v celé jeho složitosti se nazývá fonetika. Naproti tomu, fonologie se zabývá lingvistickými jevy na úrovni jazykového plánu. Hlávka je elementární zvukový segment, který je vymezen výčtem artikulačních a akustických vlastností.⁷

1.4.1 Artikulační ústrojí a místa artikulace

Při realizaci řeči používáme k její produkci takzvané artikulační ústrojí. Tím se myslí všechny orgány, které se podílejí na tvorbě řeči v prostorách nad hrtanem. Všimáme si jednak pohyblivých orgánů, které aktivně modifikují výdechový proud a jednak orgánů a jejich částí, které slouží jako nezbytný pasivní protějšek.⁸

6 VOCHALA (57 – 69)

7 KRČMOVÁ (11 – 12, 118)

8 PALKOVÁ (61)

Nejzřetelněji viditelným orgán řeči jsou rty. Rty (labia) horní a spodní, ohraničují vepředu otvor dutiny ústní. Tvoření řeči se účastní jejich sevřením nebo přiložením k horním zubům. Zuby jsou pasivním protějškem při artikulaci rtů. Dásňový výstupek (alveoly) je anatomicky součástí horní čelisti a slouží jako pasivní protějšek při artikulaci přední částí jazyka. Tvrdé patro (palatum) navazuje na alveoly a vytváří strop dutiny ústní. Také slouží jako pasivní protějšek při artikulaci, především hřbetu, jazyka. Měkké patro (velum) je svalová hmota, již pokračuje za tvrdým patrem strop dutiny ústní. Aktivní činností se spolu se zadní částí hřbetu jazyka účastní artikulace některých hlásek. V klidové poloze se podílí na hlásek, které tak dostávají typické nosové zabarvení.⁹

Za pomoci místa artikulace můžeme rozdělit souhlásky do několika skupin. Hlásky retné (labiální) jsou takové, jejichž tvorby se účastní rty. Souhlásky tvořené stiskem rtů nazýváme obouretné (bilabiální) hlásky a patří k nim [b], [p] a [m]. Přiložením spodního rtu k zubům dochází k produkci retozubných (labiodentálních) hlásek, např. [f]. Hlásky tvořené na dásňovém výstupku se nazývají dásňové, případně zubodásňové (alveolární), v češtině například [t] a [d] nebo [s] a [z]. Pokud k artikulaci dochází na místě, kde dásňový výstupek přechází v tvrdé patro, nazýváme takové hlásky jako zadodásňové (postalveolary). V japonštině mezi ně patří [č] a [dž]. Hláskám tvořených na palatu říkáme tvrdopatrové (palatální), v češtině například [j]. Hlásky tvořené aktivní účastí měkkého patra na artikulaci se nazývají měkkopatrové (velární), v češtině například [k] a [g]. Účastní-li se pouze pasivně, hovoříme o tzv. nosovkách (nazálách), který je v češtině [m] a [n].¹⁰

1.4.2 Způsoby artikulace

K jasné klasifikaci souhlásek je nutné znát typy artikulace. Základními dvěma typy jsou artikulace vokalická a konsonantická. Artikulace vokalická se zakládá na tom, že artikulační orgány vytvářejí v dutině ústní rezonanční prostor žádoucí velikosti a tvaru. Vznikající zvuky se nazývají samohlásky (vokály). Při artikulaci konsonantické je

9 PALKOVÁ (62, 63)

10 PALKOVÁ (63, 64)

cílem vytvořit výdechovému proudu v některém místě dutiny ústní překážku. Vznikajícím zvukům potom říkáme souhlásky ¹¹

Způsob, jakým lze popsat tvoření samohlásek vychází z posunu jazyka. Dochází-li k posunu ve směru horizontálním, rozdělujeme samohlásky na přední a zadní. Naopak při posunu ve směru vertikálním, označujeme samohlásky jako vysoké nebo nízké. Kvalitu samohlásky dále ovlivňuje postavení rtů. Dochází buď ke stažení koutků, v češtině u vokálů [i] a [e], nebo jejich zaokrouhlení, v češtině [o] a [u].¹²

Následující tabulka shrnuje uvedené poznatky o vokálech.

	Přední	Centrální	Zadní
Vysoké	i		u
Středové	e		o
Nízké		a	

Základní rozdíl ve způsobu konsonantické artikulace spočívá v tom, jak těsné je sevření mluvidel a jak prudce se potom překážka ruší. Tvoření závěrové spočívá v uzavření výdechového proudu na některém místě a jeho okamžitým uvolnění. Taktové hlásky se nazývají závěrové (okluzivy). V druhém případě se artikulační orgány k sobě na některém místě těsně přiblíží, ale úplně se neuzavrou. Díky vzniklé úžině se zde při prodírání výdechového proudu vytváří třecí šum. Proto tyto hlásky nazýváme třené (frikativy), v češtině [s] nebo [š]. Tvoření polozávěrové spočívá v kombinaci dvou právě zmíněných způsobů artikulace. Dochází nejprve k vytvoření překážky a po jejím částečném uvolnění se díky vzniklé úžině tvoří hlásky zvané polozávěrové (afrikáty), například [c], [č] a [dž]. Při postavení mluvidel do polohy a následném pohybu, který se blíží artikulace samohlásek, dochází k tvorbě tzv. polosamohlásek (aproximant). Těmi je v češtině [j] a japonštině [w]. Doprovází-li úžinovou artikulaci kmitání jazyka, tvoří se hlásky, jimž říkáme kmitavé (vibranty). Hlásky, které vznikají stlačením vzduchového proudu v hrdle se říká hrtanové (laryngály), mezi ně patří japonské [h].¹³

¹¹ PALKOVÁ (68)

¹² PALKOVÁ (68, 69, 71)

¹³ PALKOVÁ (73 – 76), WATANABE (17)

V závislosti na tom, zda-li výdechový proud rozvibrovává hlasivky, rozdělujeme souhlásky na dvě skupiny. Hlásky doprovázené chvěním hlasivek nazýváme znělé. Jejich protějšku, při jehož výslovnosti k rozvibrování hlasivek nedochází, říkáme hlásky neznělé. Souhlásky se stejným místem a způsobem artikulace se tak párují do dvojic. Takovými dvojicemi jsou například frikativy [s] a [z], afrikáty [č] a [dž], veláry [k] a [g] nebo okluzivy [t] a [d]. V japonštině se s drobnou výjimkou využívá u abecedních písem *kana* (仮名).¹⁴

1.4.3 Hlásky specifické pro japonštinu

Japonština disponuje několika hláskami, které čeština nezná. Jedná se za prvé a bilabiální frikativu, která se zvukem i artikulací podobá českému retrozubnému [f]. V práci označuji tuto bilabiálu pomocí fonému [f]. Výslovnost vibranty [r] se v japonštině a češtině mírně liší. U japonských mluvčích nedochází k tak silnému rozvibrování jazyka. Namísto toho, jazyk kmitne jednou, podobně jako je tomu u explozív.¹⁵

následující tabulka uvádí klasifikaci japonských souhlásek.

	Bilabiály	Alveoláry	Post-alveoláry	Palatály	Veláry	Laryngály
Nazály	m	n				
Okluzivy	p, b	t, d			k, g	
Frikativy	f	s, z				h
Afrikáty		c, dz	č, dž			
Vibranty		r				
Aproximanty				j		

1.4.4 Slabika

Slabika je základní stavební jednotka souvislé řeči, nejmenší reálná jednotka při jejím tvoření a percepci. Je to jednotka výhradně zvuková, jenž nemusí mít přímý vztah k žádné jednotce ostatních částí jazykového systému. Základní zvukovou vlastností je v

¹⁴ WATANABE (19)

¹⁵ WATANABE (17 - 19)

japonštině přítomnost samohlásky, která tvoří jádro (nucleus) slabiky. Jsou i případy dvou těsně po sobě jdoucích samohlásek, mezi kterými není souhláska a které také tvoří jádro slabiky. Slabičná pretura (onset) je konsonant předcházející nukleus, např. k ve slově kúl. Koda je souhláska, která stojí za jádrem a slabiku uzavírá. V případě, že slabika obsahuje jádro i kodu, říkáme takové části slabiky základ. Pretura a koda jsou části, které mohou ve slabice chybět.¹⁶

2. Korpus

Čínské znakové písmo obsahuje nespočet fonogramů a fonetik. Bylo by v daném obsahovém a časovém rámci této práce nemožné porovnat všechna existující fonetika japonského písma. Pro tento účel byly vybrány znaky ze seznamu *Džójó kandži hjó* (常用漢字外)¹⁷ (dále jen *džójó kandži*), považované za nezbytné pro uživatele japonštiny. U celkového počtu 2136 znaků byl za použití výkladového znakového slovníku *Šindžigen* (新字源) a Henshallovy knihy *A Guide to Remembering Japanese Characters* identifikován etymologický původ znaku a sestaven korpus fonogramů, čítající 1679 znaků. Ze stejných publikací pochází taktéž zjištěná fonetika.

Následující tabulka zobrazuje četnost znaků a jejich zastoupení v procentech v *džójó kandži*.

znak	četnost	četnost v %
symboly (指事 <i>šidži</i>)	7	0,3
piktogramy (象形 <i>šókei</i>)	78	3,65
fonogramy (形声 <i>keisei</i>)	1679	78,6
ideogramy (会意 <i>kaii</i>)	211	9,87
radikály (部首 <i>bušu</i>)	130	6,08
národní znaky (国字 <i>kokudži</i>)	2	0,09

¹⁶ PALKOVÁ (152 – 153); WATANABE (29 – 30)

¹⁷ Seznam 2136 znaků vydaný v roce 2012 Ministerstvem školství za účelem výuky ve školách. (www1)

Za prvé bylo nutné, abych stávil znakový korpus (viz. příloha). Ten je strukturován do sloupců. V prvním sloupci se nachází zjištěné fonetikum. Ve druhém je výslovnost fonetika zapsaná českým přepisem. Ve třetím sloupci najdeme význam daného fonetika. Čtvrtý sloupec obsahuje nalezené fonogramy, jejichž výslovnost je uvedena v sousedním pátém sloupci. Poslední sloupec je vyčleněn pro význam znaku. Aby nedošlo ke zkreslení výsledků, zkoumaná čtení se neomezují na ta uvedená v *džójo kandži*. Za použití znakových slovníků *Šindžigen* a *The New Nelson Japanese-English Character Dictionary* byl korpus rozšířen o další, mnohdy méně častá, čtení zkoumaných znaků. Takové čtení je pro přehlednost zaznamenáno velkými písmeny. V textu již tento rozdíl naopak vyznačen není. Sémantický význam znaků a fonetik pochází z Labusova a Sýkorova *Japonsko-českého studijního znakového slovníku*. Pokud znak nebyl ve slovníku obsažen, byl vyhledán ve dvou již zmíněných slovnících a webech věnovaných japonskému písmu (viz internetové zdroje).

Zkoumání se zaměřuje výhradně na současnou podobu japonského písma, a proto je za směrodatnou pokládána jeho dnešní podoba. U nízkého počtu znaků se zjednodušená forma nicméně liší od té tradiční natolik, že jejich fonetikum není možné bez znalosti etymologie správně určit. V těchto případech je přihlédnuto k původní struktuře fonogramu. Fonetikum je však uvedeno v nejaktuálnější podobě, kterou lze za pomoci japonské jazykové sady napsat. Jako příklad poslouží znaky 柿 *ši*, *dži*, 市 *ši* a 姉 *ši* s fonetickou složkou 市 *ši*. V *džójo kandži* se setkáváme se znakem 肺 *hai*, jehož výslovnost se od čtení zmíněného fonetika značně liší. Neobsahuje totiž fonetickou složku 市 *ši*, nýbrž znak růst 市 *hoči*, *fucu*. Jak je vidět, jde ve struktuře znaku o téměř nepostřehnutelný rozdíl, který jeho současná podoba 肺 již nezaznamenává.

U znaků, jejichž složené fonetikum již bylo součástí korpusu ve formě jednoduššího fonetika, bylo upřednostněno toto primitivnější fonetikum. Týká se to například znaku 腐 *fu*, jehož fonetikem je znak 府 *fu*. Fonetikem zmíněného fonogramu je potom složka 付 *fu*.

2.1 Analýza korpusu

Cílem výzkumu bylo identifikovat fonetikum u všech přítomných fonogramů a objasnit, na první pohled mnohdy nesourodé, vztahy mezi čtením a k němu ukazující grafickou složkou v moderní japonštině. Analýza probíhala na základě porovnání shody výslovnosti znaků, které obsahovaly totožné fonetikum.

Tím se utvořily tři hlavní kategorie: znaky se shodným čtením, znaky s částečně shodným čtením a znaky, u kterých se shoda neprokázala. Dále byla zkoumána míra podobnosti čtení kategorizovaných znaků s jejich fonetikem. Výsledkem byl vznik dalších dvou kategorií. Za prvé znaky, jejichž výslovnost fonetické složky se s jejich plně neshoduje. Jde tedy o znaky, u kterých nalézáme shodné čtení, ale fonetikum této shodě přesně neodpovídá. Za druhé znaky, jejichž čtení odpovídá výslovnosti fonetika pouze částečně. U těchto fonogramů čtecí složka pokrývá pouze určitou část jejich společné výslovnosti. Dalším nutným krokem se ukázala potřeba vytvoření skupiny pro takové znaky, jejichž čtení vykazuje určitou míru podobnosti, nelze je však prohlásit za prokazatelně shodné u všech znaků. Většinou se jedná o přítomnost čtení jednoho nebo více znaků, které se shodě ve výslovnosti s ostatními znaky příliš nepodobá. Tím vylučuje kategorizaci pod hlavičkou absolutní nebo částečné shody. Znaky, u kterých je fonetikum v korpusu zastoupeno pouze jednou a znaky bez prokazatelně shodného čtení tato práce nezohledňuje. Jednotlivé kategorie nesou pracovní označení 1 až 5 a budou podrobněji popsány v následujících podkapitolách.

Následující tabulka obsahuje příklady kategorizace na základě typu nalezené shody.

Typ shody	Fonetikum	Výslovnost	Příklady
1	袁	EN	園 (en, ON), 猿 (en), 遠 (en, on)
2	央	ó	英 (ei), 映 (ei)
3	令	rei, RJÓ	領 (rjó), 冷 (rei), 鈴 (rei, rin), 零 (rei), 齡 (rei)
4	戍	ECU	越 (ecu), 滅 (mecu, BECU), 蔑 (becu)
5	丁	čó, tei, TÓ	町 (čó, TEI), 頂 (čó, TEI), 訂 (tei), 打 (da)

2.2 Znaky s absolutní shodou čtení

Celkem u 556 fonogramů byla prokázána naprostá shoda čtení napříč všemi znaky, obsahující totožné fonetikum. Například znaky 園 *en, on*, 猿 *en* a 遠 *en, on* mají společné čtení *en* díky fonetiku 袁 *en*. Jak ilustruje i následující znak 反 *han, hon, tan*, nezdá se, kdy má jeden znak dvě nebo více čtení. Znaky, které by vzájemně sdílely více jak jedno shodné čtení již zdaleka tak běžné nejsou. Fonetikum 反 viditelně propůjčuje znakům 坂 *han, ban*, 阪 *han*, 板 *han, ban*, 版 *han*, 販 *han*, 飯 *han*, 返 *hen, han, hon* pouze jedno čtení a tím je *han*.

I přesto se v korpusu vyskytly znaky, u kterých nacházíme dvě shodná čtení a to včetně fonetika. Jsou jimi dvojice znaků 慢 *man, ban*, 漫 *man, ban* s fonetikem 曼 *man, ban* a 聞 *bun, mon*, 問 *mon, bun* s fonetikem 門 *mon, bun*. Dále také čveřice 城 *džó, sei*, 成 *sei, džó*, 盛 *sei, džó*, 誠 *sei, džó* od fonetika 成 *sei, džó* a pětice 忙 *bó, mó*, 忘 *bó, mó*, 望 *bó, mó*, 妄 *mó, bó* a 盲 *mó, bó* od fonetika 亡 *bó, mó*. Tento potěšující fakt ovšem vyvažuje zásadní úskalí, které činí fonetikum v dnešní japonštině značně nespolehlivým. Ne všechna čtení jsou si rovna a některá jsou jednoduše používanější. Každý zdatný uživatel japonského jazyka si je proto vědom, že by slova obsahující méně častá čtení hledal jen stěží. Například slova obsahující znaky 慢 a 漫 se čtením *ban* v *Nelsonově* slovníku nenajdeme a čtení *ban* není vůbec uvedeno.

Celkový podíl shody v rámci *džójó kandži* tedy odpovídá 26 % znaků a v rámci korpusu 33,1 % znaků z celkového počtu fonogramů. Vezmeme-li v potaz nesystematický charakter přejímání čínského písma a jeho nevhodnost k zápisu jazyka jakým je japonština, nejde o malé číslo. Na 556 fonogramů připadá 207 různých fonetik, což je v průměru 2,69 znaků na jedno fonetikum. To znamená, že nejde pouze o šťastnou náhodu vzniklou stovkami dvojic znaků se shodným čtením. Naopak, mezi všemi shodnými znaky se nachází fonetikum 方 *hó*, které sdílí souhlavné čtení s devíti dalšími znaky, jakými jsou např. 芳 *hó* a 訪 *hó*, nebo 妨 *bó, hó*, 防 *bó, hó* a 房 *bó, hó*, nejčastěji vyslovované spíše jako *bó*.

Následující tabulka poskytuje stručné shrnutí uváděných hodnot.

Typ shody	Počet znaků	Počet fonetik	Zastoupení v <i>džójo kandži</i>	Zastoupení v korpusu	Poměr znak/fonetikum
1	522	192	24,4 %	31,1 %	2,72
2	34	15	1,6 %	2 %	2,27
1 + 2	556	207	26 %	33,1 %	2,69

2.2.1 Kategorie první – znaky s úplnou shodou čtení včetně výslovnosti fonetika

Znaky první kategorie jsou takové, u kterých se výslovnost shoduje napříč jednotlivými znaky včetně jejich fonetika. Tím je například fonetikum 包 *hó* a z něj vycházejí znaky 抱 *hó*, 泡 *hó*, 胞 *hó*, 砲 *hó*, 飽 *hó*. Stále platí, že shoda je platná v případě, kdy alespoň jedno čtení fonogramu odpovídá výslovnosti ostatních znaků stejného fonetika. Není tedy nutné, aby se v případě přítomnosti více jak jednoho čtení, výslovnost fonogramu shodovala s každou variantou čtení fonetika. Tuto podmínku můžeme sledovat na výslovnost znaku 青 *sei, šó*. Shoduje se se znaky 情 *džó, sei*, 清 *sei, šó*, 晴 *sei*, 精 *sei, šó* a 請 *sei, šin, šó* ve čtení *sei* se všemi, ve čtení *šó* se třemi a ve čtení *džó* částečně s jedním.

Z 556 fonogramů se u 522 znaků, výslovnost fonetika zcela shodovala s alespoň jedním čtením daného znaku. Dohromady tak procentuální zastoupení znaků přirozeně dosahuje v *džójo kandži* 24,4 % a v korpusu 31,1 %. Ze všech shodných čtení se právě 93,9 % nachází v první kategorii. 192 fonetik z celkových 207 připadá v průměru na 2,72 znak, což je nepatrně více, než jak tomu bylo u celkového počtu.

Jak již bylo předesláno dříve, u několika znaků jejich zjednodušená forma dostatečně nereflektuje tvar původního fonetika. V první kategorii znaků se shodným čtením se jich objevuje hned několik. Tento úsek poslouží k objasnění vztahů mezi těmito modifikovanými znaky a jejich fonetikem. Znak kráčet 徒 *to* může působit

dojem, že jeho fonetickou složkou je běžet 走 *só*. Ve skutečnosti se jedná o změněnou podobu fonetika půda 土 *do, to*, jenž nalézá společnou výslovnost se znakem 吐 *to*. Podobně fonetikem znaku pláž 浜 *hin* není voják 兵 *hei, hjó*, nýbrž vzácný host 賓 *hin*. Obdobně znak dočasný 仮 *ka, ke*, jehož výslovnost se zdaleka nepodobá zjednodušené části 反 *han, hon, tan*, měl původně podobu 假. Není tedy nijak překvapivé, že se jeho čtení shoduje s výslovností znaku 暇 *ka*, pocházejícího od fonetické složky 假 *ka*. Znak spěchat 急 *kjú* na první pohled nevypadá jako fonogram. Spodní část srdce 心 *šin* plní sémantickou, nikoli fonetickou funkci. Horní část znaku se nepodobá žádnému známému fonetiku, alespoň dokud si neuvědomíme, že jde původně o znak dosáhnout 及 *kjú*, jenž je hledanou fonetickou složkou tohoto znaku. Dalším ne zcela očividným fonogramem je znak nacházet se 在 *zai*. Fonetikum 才 *sai* prodělalo v průběhu vývoje nepatrnou změnu a zaujalo jinou pozici v rámci znaku v porovnání s výslovnostně shodnými fonogramy 材 *zai, sai* a 財 *zai, sai*, u kterých se fonetikum nachází na pravé straně. Velmi podobným znakem je existovat 存 *son, zon*. Je patrné, že s předcházejícím fonetikem má pramálo společného. Ve skutečnosti je fonetickou složkou 孫 *son*, kterou nalézáme u znaku se shodným čtením 遜 *son*. Pravá část fonetika se v průběhu dějin ze znaku vytratila. Po původním fonetiku zůstala pouze část vlevo, která má dnes tvar znaku dítě 子 *ši, su*. Horní část fonogramu okno 窓 *só* připomíná znak díra 穴 *kecu*, nicméně původním fonetikem je 恩 *só*, zjednodušené do podoby 忞. Shodnou složku nalézáme i u znaku 總 *só*, který vychází z stejného fonetika. Znaky 准 *džun, šun* a 準 *džun, šun* vykazují známky grafické i fonetické podobnosti. Původně se jedná o dvě varianty totožného znaku s fonetikem 隼 *šun, džun*. Horní prvek znaku upadat 墮 *da* měl dříve podobu znaku zřít se 隋 *ta, da*. Za těchto okolností lze prohlásit pravou část daného znaku za společné fonetikum se znakem 惰 *da, ta*.

Následující tabulka shrnuje uvedené fonogramy a jejich čtení.

Fonetikum	Výslovnost	Zjednodušený znak	Shodný se znaky
土	do, to	徒 (to)	吐 (to)
賓	hin	浜 (hin)	賓 (hin)
段	ka, ke	仮 (ka, ke)	暇 (ka)
及	kjú	急 (kjú)	扱 (kjú, só), 吸 (kjú), 級 (kjú)
才	sai	在 (zai)	材 (zai, sai), 財 (zai, sai)
孫	son	存 (son, zon)	遜 (son)
窓	só	窓 (só)	総 (só)
隼	šun, džun	准 (džun, šun)	準 (džun, šun)
墮	ta, da	墮 (da)	惰 (da, ta)

2.2.2 Kategorie druhá – znaky s úplnou shodou čtení lišící se od výslovnosti fonetika

Znaky ve druhé kategori jsou fonogramy, u kterých se výslovnost shoduje napříč jednotlivými znaky, avšak výslovnost jejich fonetika se zpravidla mírně liší. Jedná se například o znaky 括 *kacu* a 活 *kacu* vzniklé přidáním fonetika 舌 *zecu, secu*. Takových znaků není v *džójó kandži* mnoho. Shoda čtení takových znaků zůstává nadále platná navzdory tomu, že čtení fonetika plně neodpovídá výslovnosti těchto fonogramů. Z tohoto důvodu byla vytvořena nová kategorie, která by výše popsané znaky zastřešovala.

V korpusu se objevuje 34 takových znaků a 15 příslušných fonetik. Dle údajů uvedených v předcházející tabulce je zřejmé, že se jedná o poměrně zanedbatelné množství. V *džójó kandži* toto zastoupení činí 1,6 % a v rámci korpusu celé 2 %. V porovnání s předchozí kategorií poměr fonetika k počtu znaků výrazně klesá z 2,72 na

2,27. Z toho jasně vyplývá, že v druhé kategorii se setkáváme s fonetikem, které poskytuje čtení pouze dvěma znakům, mnohem častěji.

I přes mírné rozdíly ve výslovnosti fonetika a jeho fonogramů, lze jej zpravidla považovat za alespoň částečně shodné. Například u znaků 隱 *in*, *on* a 穩 *on* sice nalézáme shodné čtení *on*, fonetikum 隱 *in* toto čtení nicméně neobsahuje. Čtení fonetika *in* se nalézá ve shodě pouze se znakem 隱. U většiny fonogramů této kategorie se shodnost se čtením fonetika projevuje tak jasně. Kupříkladu znaky 淨 *džó* a 靜 *sei*, *džó* jsou fonogramy pocházející od fonetika 爭 *só*. Navzdory mírné odlišnosti, je shoda ve výslovnosti *ó* patrná. Pozoruhodným zjištěním je fakt, že znak tichý 靜 *sei*, *džó* obsahuje prvek modř 青 *sei*, *šó*, jenž také odráží jeho výslovnost. Nelze jasně vyvrátit, že nešlo o záměr při vytváření tohoto znaku. Stejně tak není možné tuto domněnku bezpečně potvrdit. Výslovnost znaků 塑 *so* a 遡 *so* se se čtením fonetika 朔 *saku* shoduje v souhlásce /s/. Naopak v jádru slabiky se výslovnost /o/ a /aku/ zjevně odlišuje. V tuto chvíli považujeme taková čtení za částečně shodná. Zákonitosti rozdílů takto podobných čtení budou objasněny později a detailněji popsány v následující kapitole.

2.3 Znaky s částečnou shodou čtení

V této kapitole a následujících podkapitolách budou popsány fonogramy, u kterých se úplná shoda jejich čtení neprojevila. Jedná se znaky, jakými jsou například 嫌 *ken*, *gen*, 謙 *ken*, 鎌 *ren* a 廉 *ren*, pocházející od fonetika 兼 *ken*. Pokusíme-li se tyto fonogramy vyslovit, zjistíme, že jejich artikulace se výrazně neodlišuje. Všechny znaky, včetně původního fonetika, sdílejí výslovnost /en/, která tvoří základ této slabiky. Rozdíly mezi jednotlivým čtením znaků mohou vycházet nejen z pretury, ale také z jádra, potažmo celého základu slabiky. U znaků 領 *rjó*, 冷 *rei*, 鈴 *rei*, *rin*, 零 *rei* a 齡 *rei* se shodným fonetikem 令 *rei* nalézáme shodu v souhlásce /r/ a rozdíly v slabičných základech /ei/, /ó/, popř. /in/. V případě znaků 切 *secu*, *sai* a 叱 *šicu*, *šiči* s fonetikem 七 *šiči*, *šicu* se jejich čtení neshoduje. Částečná shoda nicméně vyplývá z artikulační podobnosti sykavek /s/ a /š/, popř. afrikát /c/ a /č/, a dále samohlásek /e/ a /i/.

Jde tedy o znaky s rozličnými druhy podobností u jejich čtení. Na základě typu shody fonogramů porovnané s daným fonetikem jsou znaky kategorizovány do tří

skupin: Za prvé fonogramy, jejichž částečně shodné čtení zřetelně vychází z celého fonetika a ne pouze z jeho části. Jako příklad nám poslouží znak 倫 *rin, ron*, jenž propůjčuje výslovnost fonogramům 倫 *rin*, 輪 *rin* a 論 *ron*. Jak ukazuje částečná shoda čtení mezi znaky 詰 *kicu*, 結 *kecu, keči* a fonetikem 吉 *kiči, kicu* není zcela nutné, aby fonetická složka přímo obsahovala přesně shodná čtení s každým fonogramem, který z něj výslovnost čerpá. Tato kategorie byla označena číslem tři.

Do druhé kategorie se řadí fonogramy, jejichž neúplnou shodu ve výslovnosti odráží fonetikum pouze z části. Jedním z takových fonetik je znak 非 *hi*, jehož fonogramy jsou 扉 *hi* a 悲 *hi* se shodným čtením *hi* a fonogramy 輩 *hai*, 排 *hai*, 俳 *hai* a 罪 *zai*. Poslední z uvedených znaků se nevyslovuje *hi* ani *hai*, kdežto *zai*. Tento fakt zabraňuje klasifikovat celou výslovnost znaku jako shodnou. Je tedy nutno jej zařadit do skupiny znaků s číslem čtyři.

Poslední, v našem číslování pátou kategorií, je skupina znaků, jejichž schodu ve čtení narušuje přítomnost čtení, pro které v rozsahu této práce nebylo nalezeno spolehlivé vysvětlení. Fonetikum 里 *ri* je v korpusu zastoupeno čtyřmi fonogramy. Znaky 理 *ri* a 裏 *ri* mají shodnou výslovnost. Znak 厘 *rin* jako jediný obsahuje navíc kodu v podobně hlásky /n/. Čtení čtvrtého zmiňovaného znaku 埋 *mai* začíná bilabiálou /m/ a končí jádrem /ai/. Mezi zkoumanými znaky se nenachází vztah mezi hláskami /m/ a /r/, jenž by jasně potvrdil jejich zaměnitelnost co do vztahu podobnosti čtení daných fonogramů.

Celkem se v *džójó kandži* tedy nachází 776 znaků, které vykazují určitou míru shody, což odpovídá 30,4 %. V porovnání s kapacitou korpusu činí tato hodnota 46,2 %. Znaků, u který byla nalezena prokazatelná shoda je toto číslo nižší. Dohromady 650 fonogramů s částečně shodným čtením v *džójó kandži* 30,4 % a v korpusu 38,7 %. K 776 znakům bylo nalezeno 212 fonetik, což odpovídá v průměru 3,67 na jedno fonetikum. To je o poznání více, než tomu bylo u fonogramů se shodným čtením. Obdobně je tomu tak, nepočítáme-li znaky se shodou pouze v několika výslovnostech. Z toho vyplývá, že zastoupení znaků těchto tří kategorií je oproti předešlým dvěma kategoriím jasně větší.

Následující tabulka stručně shrnuje uváděné hodnoty.

Typ shody	Počet znaků	Počet fonetik	Zastoupení v <i>džójó kandži</i>	Zastoupení v korpusu	Poměr znak fonetikum
3	414	110	19,4 %	24,6 %	3,76
4	236	69	11 %	14,1 %	3,4
5	126	33	5,9 %	7,5 %	3,82
3+4	650	179	30,4 %	38,7 %	3,63
3+4+5	776	212	36,3 %	46,2 %	3,67

2.3.1 Kategorie třetí – znaky s částečnou shodou čtení vycházející celého fonetika

Jak již bylo zmíněno dříve, třetí kategorie fonogramů sdružuje znaky, jejichž čtení se neprotínají v perfektní shodě. Na rozdíl od dalších dvou skupin, se výslovnost fonetika fonogramu třetí kategorie u daných znaků odráží stále ve značné míře. To znamená, že například čtení znaků 詐 *sa*, 作 *saku, sa*, 昨 *saku* a 酢 *saku*, vycházejících z fonetické složky 乍 *sa*, kolísá mezi variantami *sa* a *saku*. Do této kategorie jsou řazeny také znaky, jenž takto přehledně podobným čtením neoplývají. Podobnost u znaků 列 *recu*, 烈 *recu*, 裂 *recu* a 例 *rei* nemusí být na první pohled zcela patrná. Jak se ukázalo, varianta mezi čtením slabičnými základy *ei* a *ecu* není vlastní pouze tomuto fonetiku. V celém korpusu se vyskytuje hned několikrát. Nalézáme ji také u fonetika 折 *secu*, které spojuje následující znaky 逝 *sei*, 誓 *sei* a 哲 *tecu*. Stejný princip můžeme aplikovat na všechny znaky v této kategorii. Někdy je ovšem zapotřebí zásad pro podobnost výslovnosti aplikovat vícero.

Fonetikum 必 *hícu* v korpusu odpovídá čtyřem fonogramům 秘 *hi*, 泌 *hícu*, *hi* 密 *micu*, *bícu* a 蜜 *micu*, *bícu*. Musíme také počítat s tím, že fonetikem ve dvou ze čtyř zmíněných znacích je ztichnout 必 *micu*, *hícu*, které bylo utvořeno z fonetické složky 必 *hícu*, která je všem čtyřem znakům společná. Analyzujeme-li tyto znaky, zjistíme, že hlásky /b/ a /m/ se artikulují v ústech na stejné místě. Čtení obsahující hlásku /h/, jak jsme si ukázali dříve na znacích fonetika 方 *hó*, u některých znaků vyskytuje také v podobě s /b/. Stejně tak dochází ke střídání slabičného základu *icu* a jádra *i*. Za těchto podmínek lze prohlásit čtení zmíněných fonogramů za částečně shodné, i s výslovností jejich fonetika.

Znaků třetí kategorie je v korpusu dohromady 414. To odpovídá více než polovině zkoumaných znaků s částečně shodným čtením. V kontextu *džójó kandži* se jedná o 19,4 % znaků. V kontextu korpusu činí poměr 24,6 %. Z toho vyplývá, že jde o druhou nejpočetnější skupinu fonogramů. To je téměř o 7%, potažmo 9 % méně, než u první, potažmo obou předešlých skupin. Poměr znak/fonetikum je 3,76 a v porovnání s poměrem všech tří skupin fonogramů s částečně shodným čtením je dokonce ještě vyšší. Je patrné, že nalezená podobnost fonetika se tedy projevuje v zásadě se třemi až čtyřmi znaky.

Totožně se znaky v první kategorii, není žádným překvapením, že i zde nalézáme fonogramy s pozměněnou grafickou podobou. Těmto znakům bude věnován následující úsek, jenž má za úkol objasnit souvislost u uváděném fonetikem. Mezi tyto znaky patří fonogram 汚 *o*, jehož pravá strana je variantou fonetika 于 *u*, které sdílí se znaky 芋 *u* a 宇 *u*. Dnešní podoba fonogramů 灯 *tó*, *čó*, *tei* a 庁 *čó*, *tei* působí dojmem shodného fonetika. Není tomu tak, ve skutečnosti se jedná o zjednodušené znaky, u kterých byl prvek 丁 *čó*, *tei*, *tó* využit ke zjednodušení složitějšího fonetika. V případě 灯 jeho nezjednodušená varianta 燈 ukazuje na fonetikum 登 *tó*, *to*, jenž sdílí se znakem 澄 *čó*. Fonogram 庁 *čó*, *tei* měl původně podobu 廳. Zjednodušenou podobu fonetické složky tohoto znaku známe také jako poslouchat 聽 *čó*, *tei*, která shodně se znakem 庁 vychází z pravé strany znaku 德 *toku*. Znak 当 *tó*, jenž na první pohled foneticky motivovaný znak nepřipomíná, je zjednodušenou variantou znaku 當. Jeho fonetickou složkou je 尚 *šó*, jenž se shoduje např. se znaky 堂 *dó*, *tó*, 常 *džó* a 掌 *šó*. Fonetikem znaku 賊 *zoku* je 則 *soku*, shodné s fonogramy 側 *soku* a 測 *soku*.

Další zjednodušené fonetikum 烏 *seki, šaku* nalézáme ve fonogramu 寫 *ša*, zjednodušeně 写 a pravé části znaku 瀉 *seki*. Fonogram 箋 *sen* je jediným znakem v *džójó kandži* se nezjednodušeným prvkem 斐 *san, zan, sen*, který nacházíme také u znaků 棧 *san*, 殘 *zan*, 淺 *sen*, 踐 *sen* a 錢 *sen, zen*. Fonogramem zdánlivě nesouvisejících znaků 罍 *rai*, 累 *rai* a 雷 *rai* je původně 雷 *rai, rui*. Znak 囿 *i* s původní strukturou 圍 nachází společné fonetikum u znaku 韋 *i* a výslovnost s fonogramy 偉 *i*, 違 *i*, 緯 *i* a 衛 *ei, e*. Jiné radikálně zjednodušené fonetikum nacházíme v dnešní podobě 專 *sen*. Odpovídá mu pravá část znaků 轉 *ten*, 伝 *den* a vnitřní prvek fonogramu 団 *dan, ton, tan*.

Pravá strana znaků 払 *fucu* a 仏 *bucu, fucu* je zjednodušené fonetikum 弗 *fucu, hocu*, které nalézáme také u znaků 費 *hi*, 沸 *fucu, hi*. Fonetickou složku 專 *fu, ho* společnou znakům 博 *haku, baku* a 縛 *baku, haku* najdeme také u fonogramu s pozměněnou strukturou 敷 *fu*. Výslovnost *fu* není nic jiného, než obdoba čtení, které dokládá znak se stejným fonetikem 簿 *bo, ho*. Současná podoba znaku 聖 *sei, šó* plně neodráží fakt, že je jeho fonetikem znak 呈 *tei*, jenž také označuje výslovnost 程 *tei*. Zvláštní pozornost si zaslouží též dvojice znaků 案 *an* a 宴 *en*, jejichž společné fonetikum bychom mohli mylně identifikovat jako 安 *an*. Ve skutečnosti jde ovšem o znaky dvou rozdílných fonetik. Zmíněný prvek 安 a dolní část druhého znaku 晏 *an, en*. Vzhledem k blízkosti jejich čtení jsou zde považována za klamně, přesto částečně shodná.

Následující tabulka shrnuje uvedené fonogramy a jejich čtení.

Fonetikum	Výslovnost	Zjednodušený znak	Shodný se znaky
于	u	汚 (o)	芋 (u), 宇 (u)
登	tó, to	灯 (čó, tei, tó)	澄 (čó)
德	toku	庁 (čó, tei)	聽 (čó, tei)
尚	šó	当 (tó)	堂 (dó, tó), 常 (džó) a 掌 (šó)
則	soku	賊 (zoku)	側 (soku), 測 (soku)
烏	seki, šaku	写 (ša)	滂 (seki)
戔	san, zan, sen	箋 (sen)	棧 (san), 殘 (zan), 淺 (sen), 踐 (sen), 錢 (sen, zen)
轟	rai, rui	罍 (rui)	累 (rui), 雷 (rai)
韋	i	囿 (i)	偉 (i), 違 (i), 緯 (i), 衛 (ei, e)
專	sen	團 (dan, ton tan)	轉 (ten), 伝 (den)
弗	fucu, hocu	仏 (bucu, fucu)	拊 (fucu), 沸 (fucu, hi), 費 (hi)
尊	fu, ho	敷 (fu).	博 (haku, baku) a 縛 (baku, haku)
呈	tei	聖 (sei, šó)	程 (tei)
安	an	宴 (en)	案 (an)

2.3.2 Kategorie čtvrtá – znaky s částečnou shodou čtení vycházející z části fonetika

Čtvrtá kategorie obsahuje znaky, které nebylo možné zařadit do kategorie třetí. Jedná se o fonogramy s částečně shodným čtením, které se částečně shoduje s výslovností jejich fonetika. Jedná se například o fonetikum 公 *kó*, jehož čtení se do fonogramů 翁 *ó*, 松 *šó* a 訟 *šó* promítá jen částečně v podobě slabiky /ó/. Dále fonogramy, jejichž čtení i po zohlednění variací hlásek ve výslovnosti znaků nevykazuje jasnou shodu. Zjednodušené fonetikum 卯 *bó* se nachází v horní části znaku se shodným čtením 貿 *bó*. Stejný fonetický prvek se ovšem také shoduje u znaků 柳 *rjú*, 留 *rjú*, 瑠 *ru* a 瑠 *ru*. Výslovnost /ó/ je zde variantou /ú/ či /u/. Navzdory tomu, neexistuje v korpusu dostatečné zastoupení vztahu hlásek /b/ a /r/ v podobném čtení fonogramů. Z tohoto důvodu není shoda s fonetikem považována, pro potřeby třetí kategorie, za dostatečnou. V neposlední řadě sem patří i fonogramy, jejichž částečně shodná výslovnost se značně liší od čtení příslušného fonetika. Tomu odpovídá například dvojice znaků 杯 *hai* a 否 *hi*, *fu*. Výslovnost fonetika 不 *fu*, *bu* se sice v jednom znaku shoduje, nalezené shodě mezi těmito fonogramy však příliš neodpovídá.

Do čtvrté skupiny fonogramů patří 236 znaků. V seznamu *džójó kandži* jejich zastoupení dosahuje pouze 11%, v korpusu 14,1%. V porovnání se znaky třetí kategorie je téměř poloviční a tyto znaky jsou tedy méně obvyklé. Přítomnost fonogramů, jejichž fonetická složka se ve čtení znaku odráží je tedy mnohem řidší, než by se mohlo na první pohled zdát. Poměr znaků na jedno fonetikum činí 3,4 je v porovnání s poměrem všech částečně shodných fonogramů na jedno fonetikum o poznání nižší.

Také ve této skupině fonogramů s podobným čtením nalézáme několik fonetik, jejichž podoba se neshoduje napříč všemi příslušnými znaky. Tento odstavec popisuje některé z nich a zdůvodňuje, proč jde o znaky daného fonetika. Tradiční forma často používaného znaku 国 *koku* je 國. Přítomný fonetický prvek 或 *waku* se shoduje s prvkem ve znacích 域 *iki* a 惑 *waku*. Pravou stranou fonogramů 触 *šoku* a 独 *doku*, *toku* je zjednodušení znaku 蜀 *šoku*, *soku*, který zároveň vyskytuje v tradiční podobě i u znaku 濁 *daku*, *džoku*. Fonetikum znaku 妬 *to* se nachází na jeho pravé straně a je jím znak 戸 *ko*, který dále nalézáme na levé straně fonogramu 所 *šo*, *so*. Původní podobou fonogramu 与 *jo* je tradiční znak 與. Jeho jiným způsobem zjednodušenou formu nalézáme jako fonetikum u znaků 拳 *kjo* a 誉 *jo*. Znak 円 *en* v minulosti vypadal takto

圓. Prvek nacházející se uvnitř je znak 員 *in*, který je fonetikem jeho a dvou dalších fonogramů 損 *son* a 韻 *in*. Shodou okolností levá strana 音 *on*, *in* u znaku 韻 také nese shodné čtení *in*. Fonetický prvek 執 *gei, sei* v horní části fonogramů 勢 *sei*, 熱 *necu* byl u znaku 芸 *gei* zjednodušen do podoby 云 *un*. Jak je patrné, ten výslovnost zjednodušeného znaku nijak neodráží.

Následující tabulka shrnuje uvedené fonogramy a jejich čtení.

Fonetikum	Výslovnost	Zjednodušený znak	Shodný se znaky
或	waku	国(koku)	域 (iki) a 惑 (waku)
蜀	šoku	触 (šoku, soku)	独 (doku, toku), 濁 (daku, džoku)
戸	ko	妬 (to)	所 (šo, so)
与	jo	與 (jo)	拳 (kjo) a 誉 (jo)
員	in	円 (en)	損 (son) a 韻 (in)
執	gei, sei	芸 (gei)	勢 (sei), 熱 (necu)

2.3.3 Kategorie pátá – znaky s částečnou shodou čtení s odchylkou

Pátá a poslední kategorie fonogramů sdružuje znaky, jejichž výslovnost prokazuje určitou míru shody. Částečně shodnému čtení znaků jednoho fonetika se však vymyká výslovnost jednoho nebo více znaků. Kupříkladu fonetikum 更 *kó* zjevně propůjčuje čtení *kó* znakům 梗 *kó* a 硬 *kó*. Znak 便 *ben, bin*, i přestože jej v etymologickém slovníku nacházíme jako fonogram, tomuto čtení nijak neodpovídá. Proto jsou fonogramy, jako je tento, řazeny do páté skupiny. Podobně záhadným se jeví výslovnost fonogramu 唾 *da*, která má se čtením znaku 睡 *sui* a jejich společného fonetika 垂 *sui* pramálo společného. Do stejné kategorie jsou též řazeny znaky, u jejichž výslovnosti za jádrem slabiky chybí nebo přebývá hláska /n/. Právě v případě fonetika 斤 *kin*, tento jev znemožňuje podobnost čtení mezi znaky 祈 *ki*, 近 *kin*, 新 *šin* a 薪 *šin*.

Znaků v této skupině je v porovnání se znaky třetí a čtvrté kategorie značně méně. V *džójó kandži* se nalézají 126 takových znaků. To odpovídá 5,9 %. Zastoupení v

korpusu činí 7,5 %. Poměr počtu znaků na jedno fonetikum dosahuje hodnoty 3,82. Poměrně často se tedy jedná o skupinu čtyř znaků, ve které čtení jednoho nebo více znaků s ostatními nezapadá.

Také v páté skupině fonogramů se vyskytuje několik znaků s odlišnou strukturou. Následuje úsek věnovaný jejich vysvětlení. Horní část znaku 璽 *dži* je fonogram 爾 *dži, ni*. Tato fonetická složka je historicky shodná s pravou částí znaku 弥 *bi, mi*. Pravou stranou znaku 炉 *ro* bývalo fonetikum znaku 廬 *ro*. Fonetickou složku 虍 *ko* tohoto fonetika nalézáme rovněž v moderní japonštině. Tu objevujeme i u znaků 膚 *fu*, 虜 *rjo, ro*, 慮 *rjo* a 虛 *kjo, ko*. Fonogram 恒 *kó*, obsahuje prvek 亘 *kó, sen*, který se shoduje s fonetickým prvkem znaků 宣 *sen* a 垣 *en*. Navzdory tomu, že se výslovnost zmíněného fonogramu shoduje se čtením fonetika, nejedná se o stejnou fonetickou složku. To dokládá jeho tradiční forma 恆. Původním fonetikem znaků 蛮 *ban*, 變 *hen* a 恋 *ren* je znak 戀 *ran*. Při zjednodušování znaků v Japonsku byl ve zmíněných fonogramech zjednodušen do podoby 亦.

Následující tabulka shrnuje uvedené fonogramy a jejich čtení.

Fonetikum	Výslovnost	Zjednodušený znak	Shodný se znaky
爾	dži, ni	璽 (dži)	弥 (bi, mi)
虍	ko	炉 (ro)	膚 (fu), 虜 (rjo, ro), 慮 (rjo), 虛 (kjo, ko)
恒	kó	亘 (kó)	宣 (sen) a 垣 (en)
戀	ran	恋 (ren)	蛮 (ban), 變 (hen)

3 Vztahy mezi čtením znaků s podobnou výslovností

V této kapitole budou představeny vztahy mezi podobným čtením fonogramů, zjištěné při analýze korpusu. Kategorizací a porovnáváním čtení jednotlivých znaků se potvrdilo, že podobnost není zcela náhodná. Hlavním důvodem této podobnosti se ukázala být shoda místa nebo způsobu artikulace určitých hlásek.

U většiny čtení se podobnost projevila v pretuře nebo jádru, popř. základu slabiky. Například mezi znaky 玩 *gan*, 頑 *gan* a 冠 *kan* od fonetika 元 *gen, gan*

spatřujeme zjevnou podobnost čtení právě díky velárám /k/ a /g/. Jediným rozdílem mezi těmito hláskami je znělost. Místo a způsob artikulace zůstává stejný. U znaků 悲 *hi*, 扉 *hi* a 排 *hai* 輩 *hai* můžeme nalézt totožný jev, akorát ve slabičném základu. Hlávka /i/ u těchto fonogramů odpovídá sledu souhlásek /ai/ v podobném čtení, pod vlivem fonetické složky 非 *hi*.

Vyskytly se ovšem i znaky, jejichž výslovnost spojuje vztah hlásek, jak v pretuře, tak v jádru nebo základu slabiky. Tento jev pozorujeme například u znaků fonetika 且 *šo*. Většina z nich se vyslovuje *so*, jako třeba znaky 組 *so* nebo 狙 *so*. V *džójo kandži* existují ovšem fonogramy 查 *sa* a 助 *džo*. Jejich čtení můžeme považovat za částečně shodné, vyjdeme-li z předpokladu, že hlávky /a/ a /o/ si jsou artikulačně poměrně blízké. Totožně s tím o podobnosti promlouvá relativní blízkost místa artikulace souhlásek /s/ a /dž/.

V následujících podkapitolách budou detailněji popsány všechny vztahy mezi výslovností pozorovaných fonogramů a fonetik. Základní charakteristikou jsou tři rysy. Za první střídání podobných samohlásek v rámci několika čtení. Za druhé střídání podobných samohlásek se samohláskou rozšířenou o slabiku s explozívou. Za třetí střídání souhlásek s podobným místem nebo způsobem artikulace.

3.1 Střídání samohlásky s jinou samohláskou

Následující podkapitoly pojednávají o vztazích střídání podobných čtení dle principu samohlásky za samohlásku. V několika případech má střídání podobu samohlásky za dvě samohlásky. Tato nerovnoměrnost zřejmě vychází z historického vývoje jazyka a přejímání výslovnosti znaků nesystematickým způsobem. Cílem však není zodpovědět příčiny, ale popsat nalezené vztahy. Dále je nutné zmínit, že ač japonština rozlišuje délku samohlásek, na podobnost výslovnosti má pramalý vliv. Můžeme říct, že v zásadě nehraje žádnou roli a tím nevylučuje vztah mezi obdobným čtením. Tento fakt potvrzuje například znak 富, *fu*, *fú*, jehož čtení se liší právě jen délkou.

3.1.1 Vztah a ↔ e

Jedním z nejčastěji střídajících se hlásek ve výslovnosti čínských znaků jsou samohlásky /a/ a /e/. To dokládají například znaky 花 *ka, ke* a 家 *ka, ke*. Tento jev se také projevuje u dvouslabičných čtení, popř. částí čtení. Variaci slabik /acu/ a /ecu/ nacházíme u znaků 脱 *secu* a 說 *dacu* s fonetikem 兑 *ei, ecu, tai*. Fonogram 昔 *seki, šaku* je důkazem vztahu výslovností /aku/ a /eki/. Na první pohled se může čtení /eki/ namísto očekávaného /eku/ zdát nelogické. Budeme-li brát hlásku /e/ jako velmi blízkou /i/ co do způsobu artikulace, dává preference výslovnosti /i/ před /u/ v tomto případě smysl. To zde vidíme na příkladu znaků 惜 *seki, šaku* a 籍 *seki, džaku*, zmiňovaného fonetika.

a ↔ e acu ↔ ecu aku ↔ eki

3.1.2 Vztah an ↔ en

Variace slabičného základu /an/ a /en/ je vlastně obdobou vztahu z předchozí kapitoly. Pro lepší přehlednost je však uvádím odděleně. Tento vztah nacházíme u fonogramů 汗 *kan* 軒 *ken* 岸 *gan* od fonetika 干 *kan* a fonogramů 願 *gan*, 源 *gen*. Od fonetika 原 *gen*. Obdobně tak u dvojice znaků 晚 *ban* a 勉 *ben* vzniklých z fonetika 免 *men, ben*.

kan ↔ ken gan ↔ gen ban ↔ ben

3.1.3 Vztah an/en ↔ on

Dalším střídáním samohlásek u čtení fonogramů je vztah mezi slabikami /an/, popř /en/ a /on/. Tuto tendenci shledáváme například u znaků fonetika 今 *kon, kin*. Fonogramy 含 *gan, kan, gon* a 貪 *don, tan* krásně ilustrují tento vztah. Lze jej nalézt také mezi čteními znaku 団 *dan, ton, tan*.

an/en ↔ on gen ↔ kon

3.1.4 Vztah ai ↔ ei

Poměrně rozmanité zastoupení má následující vztah čtení /ai/ a /ei/. Narážíme na něj u čtení znaků s převážně alveolárami /s/, /t/, /d/ a velárou /k/ v apertuře. Toto zjištění potvrzuje výskyt fonetika 齊 *sei, sai* a jeho znaků 濟 *sai, sei*, 劑 *zai, sei* v korpusu. Dále čtení znaků 題 *dai, tei*, 提 *tei, dai*, od jichž výslovnosti se fonetikum 是 *ze* liší a nakonec znak 掛 *kai, kei*.

kai ↔ kei sai ↔ sei dai ↔ tei

3.1.5 Vztah i ↔ a

Při sledování čtení fonetika 皮 *hi* si povšimneme skutečnosti, že řada jeho fonogramů disponuje buď čtením /hi/ nebo /ha/, výjimečně /ba/. Ačkoli nenalzáme znak, který by obsahoval obě tato čtení, můžeme díky velkému počtu znaků tohoto fonetika považovat vztah za platný. Jde o znaky 彼 *hi* 披 *hi* 疲 *hi* 被 *hi* s jádrem /i/ a znaky 破 *ha* 波 *ha* 婆 *ba* s jádrem /a/. Shodnou tendenci také vykazuje dvojice znaků 視 *ši* 社 *ša*.

ha ↔ hi ši ↔ ša

3.1.6 Vztah i ↔ e

Následující vztah dvou artikulačně podobných samohlásek se nalézá ve dvou podobách. Za prvé přímo u znaků 衛 *i, e* a 依 *i, e* vidíme střídání samohlásek /i/ a /e/ přímo ve čtení jednoho znaku. Tuto podobnost vykazují také dvojslabičná čtení znaků 結 *kecu, keči* a 詰 *kicu* pocházejících od fonetika 吉 *kiči, kicu*. Hlávky /c/ a /č/ jsou afrikáty, takže zjištěnému výsledku nijak neodporují.

i ↔ e icu/iči ↔ ecu/eči

3.1.7 Vztah i ↔ ai/ei

Následující identifikovaný vztah mezi samohláskou /i/ a dvěma hláskami /ai/ nebo /ei/ lze díky již zmíněnému vztahu a ↔ e klasifikovat jako jeden jev (viz. kapitola 3.1.4). Dokládají ho fonetikum 未 *mi, bi* a jeho znaky 味 *mi, bi* 魅 *mi, bi*, 妹 *mai, bai* a 昧 *mai, bai*. Dále dvojice fonogramů 尼 *ni* a 泥 *dzi dei*. V neposlední řadě znaky 指 *ši* 脂 *ši* v kontrastu ke znakům 詣 *kei* 稽 *kei*.

i ↔ ei

mi ↔ mai

bi ↔ bai

dži ↔ dei

3.1.8 Vztah in ↔ on

Znak 音 *on, in* obsahuje dvě čtení. Lze tedy předpokládat, že mají něco společného. Po bližším prohledání korpusu se zjistilo, že stejný vztah se nachází u znaků 韻 *in* a 損 *son*, popř. 姻 *in*, 咽 *in* a 恩 *on*. Výslovnost znaků 倫 *rin*, 輪 *rin* a 論 *ron* nebo 吟 *gin* a 含 *gan, kan, gon* s fonetikem 今 *kin, kon* rovněž podporuje tento fakt.

in ↔ on/son

rin ↔ ron

kin ↔ kon gin ↔ gon

3.1.9 Vztah ui ↔ i/ai/ei

Následující vztah mezi shluky samohlásek /ui/ a /ai/, /ei/, potažmo /i/, velice dobře vystihují znaky fonetika 貴 *ki*. Vidíme u znaků 潰 *kai* a 遺 *i, jui*, jak již popsanou spojitost i ↔ ai, tak novou ui ↔ ai. Její variantu nalézáme dále mezi znakem 穗 *sui* a jeho fonetikem 惠 *kei, ei*. V neposlední řadě nesmíme zapomenout na fonetikum 隳 *rai, rui*.

ui ↔ i/ai/ei

3.1.10 Vztah ei ↔ jó

Vztah shluků hlásek /ei/ a /jó/ byl pro mne dlouhou neznámou. Až když jsem si začal uvědomovat spojitost čtení u více znaků, začalo mi toto spojení dávat smysl. Existuje přehršel znaků jako např. 兄 *kei, kjó*, 經 *kei, kjó*, 令 *rei, rjó* a 正 *sei, šó*, jenž

spolehlivě dokládají tento vztah. U fonetika 京 *kei*, *kjó* stojí za pozornost fakt, že u jeho fonogramů 鯨 *gei*, *kei* a 涼 *rjó* rovněž nacházíme známku vztahu velár /k/ nebo /g/ s /r/, který je popsán níže (viz. Kapitola 3.6.1).

rei ↔ rjó kei ↔ kjó sei ↔ šó

3.1.11 Vztah o ↔ a

Další spojitostí mezi dvěma samohláskami, jenž vychází z analýzy korpusu je vztah o ↔ a. Jeho důkaz objevujeme u fonetické složky 予 *jo* a jejích fonogramů 預 *jo* 野 *ja*, *šo*. Podobně u znaků 藩 *han* 翻 *hon* vycházejících z fonetika 番 *ban* a obou čtení fonogramu 剥 *haku*, *hoku*. Aby toho nebylo málo, spatřujeme stejný princip i u dvojslabičných čtení 寂 *džaku*, *seki* a 淑 *šuku* nebo 督 *toku*.

o ↔ a jo ↔ ja hon ↔ han on ↔ an
jo ↔ ja aku ↔ oku/uku

3.1.12 Vztah o/ó ↔ u/(j)ú

Vztah samohlásek /o/ a /u/ by měl snad znát každý, kdo se naučil alespoň *hiraganu* nebo *katakanu*. Uchu laika může ovšem snadno uniknout fakt, že základní slabiky japonské abecedy /ho/ a /fu/ reflektují právě tuto fonologickou variaci. V korpusu se tento vztah objevuje u fonetik 尊 *fu*, *ho* a 寸 *sun*, *son*. Na závěr bych rád zmínil případ znaků 朽 *kjú* a 号 *gó*. Shledávám u nich pozoruhodnou variantu, kdy dochází k palatalizaci výslovnosti /ú/ a dostáváme vztah ó ↔ jú.

o ↔ u ó ↔ (j)ú on ↔ un

3.1.13 Vztah ó ↔ jó

V návaznosti na zjištění uvedené v předcházejícím odstavci se dostáváme k vztahu samohlásky /ó/ a její změkčenou podobou /jó/. Tento jev se v korpuse objevuje u fonetické složky 恭 *kjó*. Toto fonetikum propůjčuje čtení, jak nezměkčeným výslovnostem znaků 洪 *kó* 港 *kó*, tak změkčeným čtením znaků 共 *kjó* 供 *kjó*, *ku*.

kó ↔ kjó

3.2 Střídání samohlásky s jinou samohláskou rozšířenou o slabiku s explozívou

3.2.1 Vztah a/o/ó ↔ aku/oku/eki

U fonogramu 較 *kaku*, *kó* si zajisté všimneme spojitosti čtení /ó/ a /aku/. Stejně tendenci můžeme nalézt u fonogramů složky 勺 *šaku*. I přesto, že se čtení ani jehoho z následujících fonogramů 鈞 *čó*, 酌 *šaku*, 的 *teki*, 約 *jaku* plně neshoduje, vztah mezi jádrem slabiky /čó/ a slabičným základem /aku/ či /eki/.

a/o/ó ↔ aku/oku/eki

3.2.2 Vztah ai/ei ↔ ecu/acu

U následující znaků fonetika 折 *secu* byl zjištěn další druh samohláskové shody. Jde o shodu výslovností /ei/ a /ecu/, kterou rovněž nalézáme u fonogramů 逝 *sei* 誓 *sei* 哲 *tecu*. Tento jev rovněž odráží fonetický prvek 癸 *hacu*, *hocu* a jeho fonetikum 糜 *hai*.

ai/ei ↔ ecu/acu

3.2.3 Vztah i ↔ icu/iči i ↔ iki/eki i ↔ aku/oku

U vztahu výslovnosti některých slabik s jádrem /i/ a podobných dvojslabičných čtení nalézáme tři typy spojitostí. Fonetikum 至 *ši* a jeho fonogramy 緻 *či*, 窒 *čicu* a 室 *šicu* potvrzují shodu čtení /i/ s čtením /icu/ nebo /iči/. Znak 辟 *heki*, *hi* obsahuje totožnou shodu s rozdílem v souhlásce druhé slabiky. Namísto afrikáty /c/ nebo /č/ je zde velára /

k/. Stejně zjištění dokládá i znak 直 *čoku*, *džiki*, *či*. Třetím druhem tohoto vztahu je alternace výslovnosti /i/ a /oku/. Ta se vyskytuje například mezi fonetikem 意 *i* a jeho třemi fonogamy 億 *oku* 憶 *oku* 臆 *oku*.

i ↔ icu/iči i ↔ iki/eki i ↔ aku/oku

3.3 Střídání u labiál

3.3.1 Vztah h ↔ b

Prvním střídáním souhlásek, ke kterému v japonské výslovnosti dochází je vztah /h/ a /b/. V tomto odstavci vidíme, že tento jev, se kterým jsme se setkali již v minulých kapitolách, není nahodilý. Za příklad poslouží fonetická složka 番 *ban*, společně s jejími fonogamy 藩 *han* 翻 *hon*. Hlásky /h/ a /b/ nemají artikulačně mnoho společného. K jejich variaci zřejmě došlo díky blízkému místu artikulace retných souhlásek /f/ a /b/, kterému se věnuje příští podkapitola.

h ↔ b

3.3.2 Vztah f ↔ b/h

V minulé kapitole jsem zmínil hypotézu, že podobnost čtení znaků obsahujících hlásku /h/ a /b/ vychází z následujícího vztahu f ↔ b/h. Společné místo artikulace hlásky /f/ a /b/ se totiž nalézá na horním rtu. V korpusu o té této skutečnosti vypovídají znaky jako například 不 *fu*, *bu*, 否 *hi*, *fu* a 杯 *hai*, u kterých jasně vidíme, jak spojitost mezi čtením *fu* a *bu*, tak *hi* a *fu*.

f ↔ b/h

3.3.3 Vztah m ↔ b

Pokud se bavíme o retných souhláskách, nesmíme zapomenout na bilabiálu /m/. Jak je z různých čtení obsažených v korpusu patrné, tato souhláska totiž není jediná, která při své artikulaci tiskne rty k sobě. Další takovou, znělou souhláskou je hláska /b/.

Důkaz této podobnosti nacházíme například ve znaku 武 *bu, mu*, který disponuje dvěma variantami čtení zahrnujících, jak /m/, tak /b/.

m ↔ b

3.4 Střídání u alveolár

3.4.1 Vztah s ↔ z

Není nic překvapivého na zjištění, že všechny tři výslovnosti znaku 𠀤 *san, zan, sen* mají něco společného. Jde artikulačně o totožnou hlásku vyslovovanou přiblížením jazyka k dásním. Jediným rozdílem mezi nimi je přítomnost nebo absence znělosti při vyslovování. Čtení s tímto jevem jsou tedy považována za podobné.

s ↔ z

3.4.2. Vztah s ↔ š/č/dž

Pro souhlásku /s/ platí ještě jeden vztah. Ten se projevuje střídáním alveolární frikativy /s/ s palatálami /š/, /č/ a /dž/. Například u znaků 宰 *sai*, 辛 *šin* a 辭 *dži* zřetelně vidíme tento vztah mezi preturami jednotlivých čtení.

s ↔ š/č/dž

3.4.3 Vztah t ↔ d/s/z/š/č/dž

V místě artikulace zmíněné dvojice hlásek /s/ a /z/ se také dochází k výslovnosti souhlásek /t/ a /d/, pro které také platí zákonitosti popsané v předchozí podkapitole. Hlavní odlišností je však způsob artikulace, který se u /t/ a /d/ vyznačuje závěrem. Spojíme-li místo artikulace, tj. oblast dásní (hlásky t, d, s) a způsob artikulace, tj. tření (s, z) a zabránění průchodu vzduchového proudu (t, d), dostáváme již zmiňované afrikáty. Některé japonské polozávěrové hlásky jsou v porovnání s českými ovšem měkčí a vyslovují se blíže měkkému patru. Skupina těchto souhlásek se objevuje ve variantách čtení, které spolehlivě mapuje fonetikum 者 *ša* a příslušné znaky 著 *čo*, 都 *to, cu*, 箸 *do, čo* a 緒 *šo, čo*.

t ↔ d/s/z/š/č/dž

3.5 Střídání u velár

3.5.1 Vztah k ↔ g/r

Souhlásky /k/ a /g/ se ve čtení znaků střídají poměrně opakovaně. Není neobvyklé, že výslovnost znaku obsahuje, jak variantu s neznělou velárou /k/, tak jejím znělým protějškem /g/. Do tohoto vztahu někdy vstupuje také likvida /r/. Příklady můžeme vidět například u znak 嫌 *ken, gen*, nebo fonetika 監 *kan* a jeho znaků 藍 *ran* 艦 *kan*.

k ↔ g/r

3.5.2 Vztah k ↔ h

Poslední variací výslovnosti čínských znaků je dvojice souhlásek /k/ a /h/. Tyto hlásky spojují hned dvě věci: Za prvé neznělost a za druhé relativně blízké místo artikulace. Příklady tohoto jevu nalézáme ve dvojicích znaků 記 *ki*, 妃 *hi* a 改 *kai* 配 *hai*, vycházející ze shodného fonetika 己 *ko, ki*.

ka ↔ ki ha ↔ hi kai ↔ hai

Závěr

Zkoumání výslovnosti fonogramů v dnešní japonštině poskytuje ucelený přehled sinojaponských čtení znaků a jejich fonetik. Jelikož není zcela možné znát všechna čtení každého znaku, natož všech fonetik s celou skupinou přidružených znaků, laická i odborná veřejnost nejspíš tuto práci ocení. Z poznatků, které jsem uvedl v této práci vyplývá, že více jak čtvrtina fonogramů přítomných v *džójó kandži* nachází mezi sebou alespoň jedno shodné čtení. 36,3 % foneticky motivovaných znaků pojí čtení do určité míry podobné. Celkem jsem tedy u 62,3 % znaků objevil podobné čtení s různou mírou podobnosti.

Z výsledků analýzy 1332 fonogramů jsem vytvořil tři typy shody u znaků s podobně znějícím čtením. Za prvé, střídání jedné samohlásky se samohláskou jinou. Za druhé, střídání samohlásky s dvojicí slabik samohláska a otevřená slabika s explozivou

nebo afrikátou v pretuře. Za třetí, střídání souhlásek s totožný nebo velmi podobným místem či způsobem artikulace.

Jistě by stálo za to, vytvořit korpus většího počtu běžně používaných fonogramů a nalézt pragmatictější poznatky. To by znamenalo, například u 2500 nejpoužívanějších znaků v novinách, vyzkoumat míru podobnosti znaků u reálně používaných čtení. Takový výzkum by poskytl jasný obraz na využitelnost zde nabytých poznatků.

Za potenciálně lákavou považuji také myšlenku vytvořit výzkum podobnosti čtení fonogramů mezi dnešní čínštinou a japonštinou. Jejich průnikem by se stal reprezentativní korpus znaků běžně používaných v obou jazycích. Jeho analýza by pomohla ujasnit v jaké míře, se původně shodné čtení podobá mezi tak odlišnými jazyky, jakými jsou japonština a čínština.

Resumé

Origins of Chinese characters date back to Ancient history. First written records come from the time around 1200 B.C. This writing system, which is nowadays used to write down Chinese, Japanese and seldom Korean language, is to this day the longest lasting script in uninterrupted use. The concept of dividing Chinese characters into six categories emerged 2000 years ago. The most prominent of the is so called phonograms, which consist of determinative and phonetic component. The subject of phonogram is mostly studied in context of Chinese language. In Japanese it is not so often for various reasons. This thesis attempts to answer the question how reliable the relationship of phonogram and phonetic component is in modern Japanese. Thus ,its main goal is to analyse the diversity of phonograms' readings in the scope of a list containing 2136 frequently used characters. In the beginning the focus is on finding the reasons for such a diversity amongst adopted pronunciations of phonograms. Possible explanation lies in disorganized nature of adopting the chinese script in different times and from different places of medieval China. In the practical part, specific nature and frequency of varying pronunciations is being described based on analysis by New Character Origin. The end results demonstrate the degree of variety in pronunciation of each characters' phonetic component in modern Japanese.

Seznam literatury

Prameny:

THE MINISTRY OF CULTURAL AFFAIRS (文化庁). *Džójó kandži-hjó* (orig. 常用漢字表, *Seznam znaků džójó kandži*) [online]. 2010 [cit. 30.4.2019]. Dostupné z: http://www.bunka.go.jp/kokugo_nihongo/sisaku/joho/joho/kijun/naikaku/pdf/joyokanjihyo_20101130.pdf

Slovníky:

LABUS, David a Jan SÝKORA. *Japonsko-český studijní znakový slovník*. 2. druhé vydání. Praha a Litomyšl: Paseka, 2005. 625 s. ISBN 80-7185-281-X.

NELSON Andrew N. a John J. Haig. *The New Nelson Japanese-English Character Dictionary*. 5., přepracované vydání. North Clarendon: Tuttle Publishing, 1997. 1616 s. ISBN0-8048-2036-8.

OGAWA, Tamaki, Taičiró NIŠIDA a Kijoši AKACUKA. *Kadokawa šindžigen* (orig. 角川新字源, *Nový slovník etymologie čínských znaků Kadokawa*). 1. vydání. Tokio: Kadokawa Šoten, 1968. 1342 s. ISBN 4-04-010801-9.

Literatura:

BAREŠOVÁ, Ivona. *Problematika české transkripce japonštiny a pravidla jejího užívání*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2014. 94 s. ISBN 978-80-244-4017-0

COULMAS, Florian. *Writing systems: an introduction to their linguistic analysis*. Cambridge: Cambridge University Press, 2003. 270 s. ISBN 978-0-511-07620-6.

FRELLESVIG, Bjarke. *A History of the Japanese Language*. 1. vydání. Cambridge: Cambridge University Press, 2010. 436 s. ISBN 978-0-521-65320-6.

HENSHALL, Kenneth G. *A guide to remembering Japanese characters*. 1. vydání. North Clarendon: Tuttle Publishing, 1988. 704 s. ISBN 978-0-8048-2038-7.

KRČMOVÁ, Marie. *Úvod do fonetiky a fonologie pro bohemisty*. 3. vydání. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, 2010. 216 s. ISBN 978-80-7368-636-9.

PALKOVÁ, Zdena. *Fonetika a fonologie češtiny*. 1. vydání. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 1994. 367 s. ISBN 978-80-7066-843-1

UHER, David. *Hanská grammatologie*. 1. vydání. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2013. 334 s. ISBN 978-80-244-3866-5.

VOCHALA, Jaromír, Miroslav NOVÁK a Vladimír PUCEK. *Úvod do čínského, japonského a korejského písma, I. díl: vznik a vývoj*. 1. vydání. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1975. 133 s.

ZÁDRAPA, Lukáš a Michaela PEJČOCHOVÁ. *Čínské písmo*. 1. vydání. Praha: Academia, 2009. 298 s. ISBN 978-80-200-1755-0.

Internetové zdroje:

www1: http://www.bunka.go.jp/kokugo_nihongo/sisaku/joho/joho/kijun/naikaku/pdf/joyokanjihyo_20101130.pdf

www2: <http://hanziyuan.net/>

www3: <http://www.hiemalis.org/~acy/mnemosyne/ksearch.html>

www4: <http://www.jigen.net/>

www5: <http://www.kanji.jitenon.jp/>

www6: <http://www.jisho.org/>

www7: <http://www.kanjipedia.jp/>

Přílohy

Z úsporných důvodů je název prvního sloupce zkrácen do podoby F (fonogram) a čtvrtého do podoby Z (Znak).

Příloha I.

Následující tabulka poskytuje přehled všech znaků 1. kategorie.

F	Čtení fonetika	Význam fonetika	Z	Čtení znaku	Význam znaku
愛	ai	láska	愛	ai	láska
愛	ai	láska	曖	ai	nejasný
苗	bjó	sazenice	描	bjó	vykreslit
苗	bjó	sazenice	猫	bjó	kočka
冒	bó	troufat si	冒	bó	troufat si
冒	bó	troufat si	帽	bó	pokrývka hlavy
暴	bó, baku	násilí	暴	bó, baku	násilí
暴	bó, baku	násilí	爆	baku	vybouchnout
亡	bó, mó	zemřít	忙	bó, MÓ	zaneprázdňený
亡	bó, mó	zemřít	忘	bó, MÓ	zapomenout
亡	bó, mó	zemřít	望	bó, mó	pohled
亡	bó, mó	zemřít	妄	mó, bó	neuvážený
亡	bó, mó	zemřít	盲	mó, BÓ	nevidomost
業	BOKU, HOKU	hrubý	僕	boku	služebník
業	BOKU, HOKU	hrubý	撲	boku	udeřit
凡	bon, han	obvyklý	帆	han	lodní plachta
凡	bon, han	obvyklý	汎	han	vše
知	či	vědět	知	či	vědět
知	či	vědět	痴	či	mentálně postižený
畜	čiku	chovat	畜	čiku	chovat
畜	čiku	chovat	蓄	čiku	hromadit
徵	čó	zdanit	徵	čó	zdanit
徵	čó	zdanit	懲	čó	trestat
朝	čó	ráno	朝	čó	ráno
朝	čó	ráno	嘲	čó	vysmívat se
朝	čó	ráno	潮	čó	přiliv a odliv
長	čó	dlouhý	帳	čó	zápisník
長	čó	dlouhý	張	čó	roztáhnout
中	čú	střed	仲	čú	prostřednictví
中	čú	střed	沖	čú	otevřené moře
中	čú	střed	忠	čú	oddanost
代	dai, tai	nahradit	袋	tai	pytel

代	dai, tai	nahradit	貸	tai	půjčit
代	dai, tai	nahradit	代	dai, tai	nahradit
段	dan, TAN	schod	鍛	tan	kout
段	dan, TAN	schod	段	dan, TAN	schod
奴	do	otrok	奴	do	otrok
奴	do	otrok	努	do	usilovat
奴	do	otrok	怒	do	rozzuřit se
動	dó	hýbat se	動	dó	hýbat se
動	dó	hýbat se	働	dó	pracovat
土	do, to	půda	吐	to	zvracet
土	do, to	půda	徒	to	kráčet
道	dó, tó	cesta	道	dó, tó	cesta
道	dó, tó	cesta	導	dó	instruovat
度	do, to, taku	stupeň	渡	to	překročit
度	do, to, taku	stupeň	度	do, to, taku	stupeň
次	dži, ši	další	茨	ši	trn
次	dži, ši	další	姿	ši	postoj
次	dži, ši	další	恣	ši	sebestředný
次	dži, ši	další	資	ši	kapitál
次	dži, ši	další	諮	ši	konzultování
次	dži, ši	další	次	dži, ši	další
襄	DŽÓ, ŠÓ	vystoupat	壤	džó	úrodná země
襄	DŽÓ, ŠÓ	vystoupat	孃	džó	slečna
襄	DŽÓ, ŠÓ	vystoupat	讓	džó	předat
襄	DŽÓ, ŠÓ	vystoupat	釀	džó	vařit sake
受	džu	přijmout	受	džu	přijmout
受	džu	přijmout	授	džu	udělit
需	džu	poptávka	需	džu	poptávka
需	džu	poptávka	儒	džu	konfucianismus
從	džú, šó, džu	následovat	從	džú, šó, džu	následovat
從	džú, šó, džu	následovat	縱	džú, ŠÓ	vertikálnost
术	DŽUCU	proso	述	džucu	prohlásit
术	DŽUCU	proso	術	džucu	technika
孰	DŽUKU	který	塾	džuku	soukromá škola
孰	DŽUKU	který	熟	džuku	vyzrálý
旬	džun, šun	údobí deseti dnů	旬	džun, šun	údobí deseti dnů
旬	džun, šun	údobí deseti dnů	殉	džun	obětování života
永	ei	věčný	泳	ei	plavat
永	ei	věčný	詠	ei	skládat básně
袁	EN	vytahaný	園	en, ON	zahrada
袁	EN	vytahaný	猿	en	opice
袁	EN	vytahaný	遠	en, on	vzdálený
付	fu	připojit	付	fu	připojit
付	fu	připojit	府	fu	vládní úřady
付	fu	připojit	附	fu	přidat
付	fu	připojit	符	fu	cedulka
付	fu	připojit	腐	fu	hnít
布	fu	plátno	布	fu	plátno
布	fu	plátno	怖	fu	bát se

普	fu	rozšířený	普	fu	rozšířený
普	fu	rozšířený	譜	fu	systematické zapisování
复	FUKU	vrátit zpět	復	fuku	navrátit
复	FUKU	vrátit zpět	腹	fuku	břicho
复	FUKU	vrátit zpět	複	fuku	složený
复	FUKU	vrátit zpět	覆	fuku	převrátit
賁	FUN	zdobení	噴	fun	chrlit
賁	FUN	zdobení	墳	fun	hrobka
賁	FUN	zdobení	憤	fun	rozhořčení
玄	gen	znalý tajů	弦	gen	tětiva
玄	gen	znalý tajů	舷	gen	bok lodi
義	gi	správné chování	義	gi	správné chování
義	gi	správné chování	儀	gi	obřad
義	gi	správné chování	犧	gi	oběť
義	gi	správné chování	議	gi	porada
吾	GO	já	悟	go	prozít
吾	GO	já	語	go	vyprávět
具	gu	vybavení	具	gu	vybavení
具	gu	vybavení	惧	gu	vystrašený
白	haku, bjaku	bílý	伯	haku	nejstarší bratr
白	haku, bjaku	bílý	拍	haku, hjó	tlesknout
白	haku, bjaku	bílý	泊	haku	přenocovat
白	haku, bjaku	bílý	迫	haku	přiblížit se
白	haku, bjaku	bílý	舶	haku	zaoceánská loď
白	haku, bjaku	bílý	百	hjaku, HAKU	sto
半	han	polovina	半	han	polovina
半	han	polovina	伴	han, ban	společník
半	han	polovina	判	han, ban	rozhodovat
半	han	polovina	畔	han	hrůbek
般	han	obecnost	搬	han	převézt
般	han	obecnost	盤	ban, HAN	nosná deska
反	han, hon, tan	opak	反	han, hon, tan	opak
反	han, hon, tan	opak	坂	han, BAN	svah
反	han, hon, tan	opak	阪	han	kopec
反	han, hon, tan	opak	板	han, ban	deska
反	han, hon, tan	opak	版	han	vydávání
反	han, hon, tan	opak	販	han	prodej
反	han, hon, tan	opak	飯	han	pokrm
反	han, hon, tan	opak	返	hen, HAN, HON	navrátit
丙	hei	třetí	病	bjó, hei	nemoc
丙	hei	třetí	柄	hei	držák
并	HEI	vyrovnat	瓶	bin, HEI	láhev
并	HEI	vyrovnat	併	hei	sloučit dohromady
并	HEI	vyrovnat	塹	hei	val
并	HEI	vyrovnat	餅	hei	rýžová pasta
敝	HEI	otrhaný	幣	hei	měna
敝	HEI	otrhaný	弊	hei	zlo
敝	HEI	otrhaný	蔽	hei	zakrývat
平	hei, bjó	rovný	坪	HEI, HJÓ	plošná jednotka

平	hei, bjó	rovný	評	hjó, HEI	posouzení
扁	HEN	plochý	偏	hen	inklinovat
扁	HEN	plochý	遍	hen	všeobecný
扁	HEN	plochý	編	hen	kompilovat
賓	hin	vzácný host	浜	hin	pláž
賓	hin	vzácný host	賓	hin	vzácný host
票	hjó	hlasovat	票	hjó	hlasovat
票	hjó	hlasovat	漂	hjó	být unášen
票	hjó	hlasovat	標	hjó	označení
表	hjó	líc	表	hjó	líc
表	hjó	líc	俵	hjó	balík
甫	HO	záhon	浦	HO	zátoka
甫	HO	záhon	哺	ho	kojit
甫	HO	záhon	捕	ho	chytit
甫	HO	záhon	補	ho	doplnit
甫	HO	záhon	舖	ho	dláždít
包	hó	obal	抱	hó	objímat
包	hó	obal	泡	hó	pěna
包	hó	obal	胞	hó	měchýř
包	hó	obal	砲	hó	dělo
包	hó	obal	飽	hó	omrzet se
峯	HÓ	zašpičatělý	峰	hó	vrchol hory
蜂	HÓ	zašpičatělý	蜂	hó	včela, vosa
峰	HÓ	zašpičatělý	縫	hó	šít
方	hó	směr	芳	hó	libě vonět
方	hó	směr	訪	hó	navštívit
方	hó	směr	坊	bó, bot, HÓ	hošík
方	hó	směr	妨	bó, HÓ	překážet
方	hó	směr	防	bó, HÓ	chránit se
方	hó	směr	房	bó, HÓ	komůrka
方	hó	směr	肪	bó, HÓ	živočišný tuk
方	hó	směr	紡	bó, HÓ	příst
方	hó	směr	傍	bó, HÓ	vedle
朋	HÓ	přítel	棚	HÓ	police
朋	HÓ	přítel	崩	hó	zhroust se
奉	hó, bu	obětovat	奉	hó, bu	obětovat
奉	hó, bu	obětovat	俸	hó	služné
奉	hó, bu	obětovat	棒	bó, HÓ	tyč
委	i	svěřit	委	i	svěřit
委	i	svěřit	萎	i	chřadnout
尉	i	rotmistr	尉	i	rotmistr
尉	i	rotmistr	慰	i	utěšovat
容	jó	obsah	容	jó	obsah
容	jó	obsah	溶	jó	rozpustit
俞	JU	být tak	喻	ju	přirovnávat
俞	JU	být tak	愉	ju	příjemný
俞	JU	být tak	諭	ju	napomenutí
俞	JU	být tak	輸	ju	dopravit
俞	JU	být tak	癒	ju	uzdravit se

勇	jú	statečnost	勇	jú	statečnost
勇	jú	statečnost	湧	jú	vytrysknutí
憂	jú	zármutek	憂	jú	zármutek
憂	jú	zármutek	優	jú	laskavý
可	ka	moci	可	ka	moci
可	ka	moci	何	ka	co
可	ka	moci	河	ka	velká řeka
可	ka	moci	苛	ka	týrat
可	ka	moci	荷	ka	břemeno
可	ka	moci	歌	ka	zpěvný přednes
化	ka, ke	změnit se	花	ka, KE	květ
化	ka, ke	změnit se	貨	ka	měna
化	ka, ke	změnit se	靴	ka	bota
段	KA, KE	nepravdivý	仮	ka, ke	dočasný
段	KA, KE	nepravdivý	暇	ka	volná chvíle
𠂇	KA, KE	zkřivená ústa	渦	ka	vír
𠂇	KA, KE	zkřivená ústa	過	ka	překročit
𠂇	KA, KE	zkřivená ústa	禍	ka	nečekané neštěstí
𠂇	KA, KE	zkřivená ústa	鍋	KA	hrnec
家	ka, ke	dům	家	ka, ke	dům
家	ka, ke	dům	嫁	ka	nevěsta
家	ka, ke	dům	稼	ka	vydělávat
褻	KAI	nosit v rukávu	壞	kai	zničit
褻	KAI	nosit v rukávu	懷	kai	chovat v srdci
皆	kai	všichni	階	kai	schod
皆	kai	všichni	楷	kai	vzor
皆	kai	všichni	諧	kai	soulad
𠂇	KAKU	vysoký	確	kaku	jistý
𠂇	KAKU	vysoký	鶴	KAKU	jeřáb
卓	KAN	svítání	韓	kan	Korea
卓	KAN	svítání	幹	kan	kmen
奐	KAN	jasný	喚	kan	řvát
奐	KAN	jasný	換	kan	vyměnit si
官	kan	úřad	棺	kan	rakev
官	kan	úřad	管	kan	trubka
官	kan	úřad	館	kan	veřejná instituce
貫	kan	proniknout	貫	kan	proniknout
貫	kan	proniknout	慣	kan	zvyk
間	kan, ken	prostor mezi	間	kan, ken	prostor mezi
間	kan, ken	prostor mezi	簡	kan, KEN	jednoduchý
刑	kei	rozsudek	刑	kei	rozsudek
刑	kei	rozsudek	型	kei	model
奚	KEI	sluha	溪	kei	údolí
奚	KEI	sluha	鷄	kei	drůbež
契	kei, KICU, KECU	slíbit	契	kei, KICU, KECU	slíbit
契	kei, KICU, KECU	slíbit	喫	kicu	požívat
敬	kei, KJÓ	vážít si	驚	kjó	překvapení
敬	kei, KJÓ	vážít si	敬	kei, KJÓ	vážít si

敬	kei, KJÓ	vážít si	警	kei, KJÓ	střežit
頃	KEI, KJÓ	přibližná doba	傾	kei	naklánět se
頃	KEI, KJÓ	přibližná doba	頃	KEI, KJÓ	přibližná doba
𠄎	KEN	svinout	卷	kan, KEN	svinovat
𠄎	KEN	svinout	券	ken	doklad
𠄎	KEN	svinout	拳	ken	sevřená pěst
𠄎	KEN	svinout	圈	ken	zóna
県	ken	prefektura	県	ken	prefektura
県	ken	prefektura	懸	ken, ke	zachytit
建	ken, kon	vztyčit	健	ken	zdravý
建	ken, kon	vztyčit	鍵	ken	klíč
其	KI	to	基	ki	základ
其	KI	to	期	ki, go	období
其	KI	to	棋	ki, GO	šachy
其	KI	to	旗	ki	prapor
其	KI	to	欺	gi, KI	podvést
其	KI	to	碁	go, KI	stolní hra go
几	KI	stůl	机	ki	pracovní stůl
几	KI	stůl	飢	ki	hlad
几	KI	stůl	肌	KI	kůže
幾	ki	kolik	幾	ki	kolik
幾	ki	kolik	畿	ki	předměstí hl. Města
幾	ki	kolik	機	ki	zařízení
气	KI	pára	气	ki, ke	životní energie
气	KI	pára	汽	ki	pára
堇	KIN	violka	勤	kin, gon	snažit se ze všech sil
堇	KIN	violka	僅	kin	trochu
堇	KIN	violka	謹	kin	uctivě
禁	kin	zákaz	禁	kin	zákaz
禁	kin	zákaz	襟	kin	límeček
却	kjaku	vyloučit	却	kjaku	vyloučit
却	kjaku	vyloučit	脚	kjaku, kja	noha
巨	kjo	obrovský	拒	kjo	odmítnout
巨	kjo	obrovský	距	kjo	vzdálenost
凶	kjó	zločin	凶	kjó	zločin
凶	kjó	zločin	胸	kjó	hrud'
劦	KJÓ	spojení sil	協	kjó	spolupracovat
劦	KJÓ	spojení sil	脅	kjó	hrozit
劦	KJÓ	spojení sil	脇	KJÓ	bok
喬	KJÓ	vysoký	橋	kjó	most
喬	KJÓ	vysoký	矯	kjó	napravit
夹	KJÓ	svírat	峡	kjó	rokle
夹	KJÓ	svírat	挟	kjó	sevřít
夹	KJÓ	svírat	狭	kjó	úzký
夹	KJÓ	svírat	頰	KJÓ	líce
竟	KJÓ, KEI	končit	境	kjó, kei	hranice
竟	KJÓ, KEI	končit	鏡	kjó	zrcadlo
居	kjo, KO	obydlí	居	kjo	obydlí
居	kjo, KO	obydlí	据	KJO	umístit

居	kjo, KO	obydlí	裾	KJO	podolek
及	kjú	dosáhnout	扱	KJÚ, SÓ	zacházet s
及	kjú	dosáhnout	吸	kjú	nasávat
及	kjú	dosáhnout	級	kjú	třída
及	kjú	dosáhnout	急	kjú	spěchat
求	kjú	žadat	救	kjú	spasit
求	kjú	žadat	球	kjú	koule
固	ko	pevný	箇	ka, KO	položky
固	ko	pevný	固	ko	pevný
固	ko	pevný	個	ko, KA	individuální
固	ko	pevný	鋼	ko	uzavřít
雇	ko	najmout	雇	ko	najmout
雇	ko	najmout	顧	ko	ohlížet se nazpět
亢	KÓ	stoupat	坑	kó	šachta
亢	KÓ	stoupat	抗	kó	vzdorovat
亢	KÓ	stoupat	航	kó	plavba
交	kó	mísit se	較	kaku, KÓ	porovnat
交	kó	mísit se	効	kó	účinek
交	kó	mísit se	郊	kó	předměstí
交	kó	mísit se	校	kó	škola
交	kó	mísit se	絞	kó	škrtit
侯	kó	lénní kníže	侯	kó	lénní kníže
侯	kó	lénní kníže	候	kó	příznak
侯	kó	lénní kníže	喉	kó	hrdlo
溝	KÓ	sestavit	溝	kó	kanálek
溝	KÓ	sestavit	構	kó	uspořádání
溝	KÓ	sestavit	講	kó	přednášet
溝	KÓ	sestavit	購	kó	koupě
岡	KÓ	kopec	岡	KÓ	kopec
岡	KÓ	kopec	綱	kó	silný provaz
岡	KÓ	kopec	鋼	kó	ocel
岡	KÓ	kopec	剛	gó, KÓ	pevný
考	kó	uvažovat	考	kó	uvažovat
考	kó	uvažovat	拷	gó, KÓ	mrskat
荒	kó	divoký	荒	kó	divoký
荒	kó	divoký	慌	kó	být neklidný
高	kó	vysoký	豪	gó, KÓ	převyšovat ostatní
高	kó	vysoký	稿	kó	rukopis
行	kó, gjó	jít	桁	KÓ	nosník
行	kó, gjó	jít	衡	kó	rovnováha
狠	KON	hryzat	墾	kon	obdělávat
狠	KON	hryzat	懇	kon	vážně myšlený
屈	kucu	sklonit se	屈	kucu	sklonit se
屈	kucu	sklonit se	掘	kucu	kopat
屈	kucu	sklonit se	窟	kucu	jeskyně
屈	kucu	sklonit se	堀	KUCU	příkop
熏	KUN	kouřit se	勳	kun	záslužný čin
熏	KUN	kouřit se	薰	kun	vůně
麻	ma	len	摩	ma	dřít

麻	ma	len	磨	ma	leštit
麻	ma	len	魔	ma	d'ábel
曼	MAN, BAN	táhlý	慢	man, BAN	zanedbávat
曼	MAN, BAN	táhlý	漫	man, BAN	bez konce
迷	mei	bloudit	迷	mei	bloudit
迷	mei	bloudit	謎	MEI	záhada
門	mon, BON	brána	聞	bun, mon	slyšet
門	mon, BON	brána	問	mon, BUN	otázka
務	mu	služba	務	mu	služba
務	mu	služba	霧	mu	mlha
念	nen	idea	念	nen	idea
念	nen	idea	捻	nen	kroutit
二	ni, DŽI	dva	弍	ni, DŽI	dvě
二	ni, DŽI	dva	仁	džin, ni	lidskost
壬	NIN	devátý	任	nin	svěřit
壬	NIN	devátý	妊	nin	být těhotná
忍	nin	strpět	忍	nin	strpět
忍	nin	strpět	認	nin	rozeznat
腦	NÓ	mozek	惱	nó	trápit se
腦	NÓ	mozek	腦	nó	mozek
賴	rai	spolehnout se	瀨	RAI	peřeje
賴	rai	spolehnout se	賴	rai	spolehnout se
曆	REKI	postup	曆	reki	kalendář
曆	REKI	postup	歷	reki	následnost
利	ri	účelnost	梨	RI	hrušeň
利	ri	účelnost	痢	ri	průjem
离	RI	odloučený	璃	ri	krystal křemíku
离	RI	odloučený	離	ri	fyzické vzdálení
寮	RJÓ	obětina ke spálení	僚	rjó	spolupracovník
寮	RJÓ	obětina ke spálení	寮	rjó	ubytovna
寮	RJÓ	obětina ke spálení	療	rjó	léčit
寮	RJÓ	obětina ke spálení	瞭	rjó	vidět jasně
流	RJÚ	novorozeně	流	rjú, ru	proudit
流	RJÚ	novorozeně	硫	rjú, RU	síra
左	sa	vlevo	左	sa	vlevo
左	sa	vlevo	佐	sa	pomoc
左	sa	vlevo	差	sa	nerovnost
才	sai	nadání	材	zai, SAI	materiál
才	sai	nadání	財	zai, sai	majetek
才	sai	nadání	在	zai	nacházet se
采	sai	ukázat prstem	彩	sai	obarvit
采	sai	ukázat prstem	採	sai	těžít
采	sai	ukázat prstem	菜	sai	zelenina
妻	sai, SEI	vlastní manželka	妻	sai, SEI	vlastní manželka
妻	sai, SEI	vlastní manželka	凄	sei	hrozný
参	san	účastnit se	参	san	účastnit se
参	san	účastnit se	惨	san, zan	ukrutný
成	sei, džó	vzniknout	城	džó, SEI	hrad
成	sei, džó	vzniknout	成	sei, džó	vzniknout

成	sei, džó	vzniknout	盛	sei, džó	prosperovat
成	sei, džó	vzniknout	誠	sei, DŽÓ	upřímnost
生	sei, šó	život	姓	sei, šó	příjmení
生	sei, šó	život	性	sei, šó	povaha
生	sei, šó	život	星	sei, šó	hvězda
生	sei, šó	život	牲	sei	obětina
生	sei, šó	život	醒	sei	procitnout
青	sei, šó	modř	情	džó, sei	cít
青	sei, šó	modř	清	sei, šó	čistý
青	sei, šó	modř	晴	sei	být jasno
青	sei, šó	modř	精	sei, šó	zušlecht'ovat ducha
青	sei, šó	modř	請	sei, šin, ŠÓ	žádat
泉	sen	pramen	腺	sen	žláza
泉	sen	pramen	線	sen	linka
倉	só	skladiště	倉	só	skladiště
倉	só	skladiště	創	só	stvořit
叟	SÓ	stařec	搜	só	hledat
叟	SÓ	stařec	瘦	só	hubnout
壯	só	statný	壯	só	statný
壯	só	statný	莊	só	vila
壯	só	statný	装	só, šó	obléknout si
窓	SÓ	pospíchat	窓	só	okno
窓	SÓ	pospíchat	総	só	celkový
曹	só	nižší hodnost	曹	só	nižší hodnost
曹	só	nižší hodnost	遭	só	náhodně se setkat
曹	só	nižší hodnost	槽	só	džber
梟	SÓ, ŠÓ	cvrlikání	繰	SÓ	navíjet
梟	SÓ, ŠÓ	cvrlikání	操	só	řídít
梟	SÓ, ŠÓ	cvrlikání	燥	só	uschnout
梟	SÓ, ŠÓ	cvrlikání	藻	só	vodní řasa
相	só, šó	navzájem	相	só, šó	navzájem
相	só, šó	navzájem	想	só, so	uvažovat
相	só, šó	navzájem	霜	só	jinovatka
相	só, šó	navzájem	箱	SÓ, ŠÓ	krabice
曾	só, zo, ZÓ	kdysi	僧	só	buddhistický mnich
曾	só, zo, ZÓ	kdysi	層	só	vrstva
曾	só, zo, ZÓ	kdysi	增	zó, SÓ	přibývat
曾	só, zo, ZÓ	kdysi	憎	zó, SÓ	nenávidět
曾	só, zo, ZÓ	kdysi	贈	zó, só	darovat
足	soku	noha	促	soku	popohánět
足	soku	noha	捉	soku	chytout
孫	son	vnuk	遜	son	pokora
孫	son	vnuk	存	son, zon	existovat
舍	ša	budova	舍	ša	budova
舍	ša	budova	捨	ša	odložit
司	ši	vládnout	伺	ši	dotazovat se
司	ši	vládnout	詞	ši	slova písňe
司	ši	vládnout	嗣	ši	zdědit
司	ši	vládnout	飼	ši	chovat

士	ši	samuraj	誌	ši	časopis
士	ši	samuraj	仕	ši, dží	pracovat pro
士	ši	samuraj	志	ši	vůle
市	ši	tržiště	柿	ŠI, DŽI	tomel
市	ši	tržiště	市	ši	tržiště
市	ši	tržiště	姉	ši	starší sestra
此	ŠI	toto	紫	ši	fialová barva
此	ŠI	toto	雌	ši	samice
兹	ŠI, DŽI	rozzrústat se	滋	dží	blahodárně zvlhčit
兹	ŠI, DŽI	rozzrústat se	慈	dží	láska k bližnímu
兹	ŠI, DŽI	rozzrústat se	磁	dží	magnet
戠	ŠI, ŠOKU	značka	識	šiki, ŠI, ŠOKU	rozlišovat
戠	ŠI, ŠOKU	značka	織	šoku, šiki	tkát
戠	ŠI, ŠOKU	značka	職	šoku, ŠIKI	zaměstnání
漆	ŠICU	škumpovník	漆	šicu	lak
漆	ŠICU	škumpovník	膝	ŠICU	koleno
疾	šicu	nemoc	疾	šicu	nemoc
疾	šicu	nemoc	嫉	šicu	závist
侵	ŠIN	koště	侵	šin	vniknout
侵	ŠIN	koště	浸	šin	pronikat
侵	ŠIN	koště	寢	šin	spát
申	šin	uctivě mluvit	伸	šin	prodloužit
申	šin	uctivě mluvit	神	šin, džin	božstvo
申	šin	uctivě mluvit	紳	šin	džentlmen
辰	ŠIN	znamení draka	唇	šin	rty
辰	ŠIN	znamení draka	娠	šin	těhotenství
辰	ŠIN	znamení draka	振	šin	třást se
辰	ŠIN	znamení draka	震	šin	otřásat se
将	šó	velitel	将	šó	velitel
将	šó	velitel	奨	šó	podporovat
章	šó	oddíl	彰	šó	veřejné ocenění
章	šó	oddíl	障	šó	překážet
朱	šu	rumělka	株	ŠU	pahýl
朱	šu	rumělka	殊	šu	zvláštní
朱	šu	rumělka	珠	šu	perla
秋	šú	podzim	秋	šú	podzim
秋	šú	podzim	愁	šú	zármutek
就	šú, džú	pustit se do práce	就	šú, džú	pustit se do práce
就	šú, džú	pustit se do práce	蹴	šú	kopnout
宗	šú, só	náboženství	崇	šú, ŠÚ	vznešený
宗	šú, só	náboženství	踪	só, ŠÚ	stopy
守	šu, su	chránit	守	šu, su	chránit
守	šu, su	chránit	狩	šu	lov
隼	ŠUN, DŽUN	sokol	准	džun, ŠUN	mladší
隼	ŠUN, DŽUN	sokol	準	džun, ŠUN	standard
隋	TA, DA	zřítit se	惰	da, TA	lhostejný
隋	TA, DA	zřítit se	墮	da	upadat
太	tai, ta	mimořádně velký	汰	ta, TAI	razantně vylít
太	tai, ta	mimořádně velký	駄	da, TA	podřadný

毛	TAKU	list	宅	taku	příbytek
毛	TAKU	list	託	taku	svěřit
旦	tan, dan	úsvit	但	TAN, DAN	avšak
旦	tan, dan	úsvit	担	tan	nést na ramenou
旦	tan, dan	úsvit	胆	tan	žlučník
徹	tecu	proniknout	徹	tecu	proniknout
徹	tecu	proniknout	撤	tecu	dát pryč
亭	tei	hostinec	亭	tei	hostinec
亭	tei	hostinec	停	tei	zastavit
帝	tei	císař	締	tei	svázat dohromady
帝	tei	císař	諦	tei	vzdát to
廷	tei	císařský dvůr	庭	tei	zahrada
廷	tei	císařský dvůr	艇	tei	lehké plavidlo
氏	TEI	tibetský kmen Di	低	tei	nízký
氏	TEI	tibetský kmen Di	底	tei	dno
氏	TEI	tibetský kmen Di	抵	tei	odporovat
氏	TEI	tibetský kmen Di	邸	tei	sídlo
貞	tei	počestnost	貞	tei	počestnost
貞	tei	počestnost	偵	tei	sledovat
商	TEKI, ČAKU	výchozí bod	嫡	čaku, TEKI	legitimní manželka
商	TEKI, ČAKU	výchozí bod	摘	teki	vybrat
商	TEKI, ČAKU	výchozí bod	滴	teki	kapka
商	TEKI, ČAKU	výchozí bod	適	teki	být vhodný
商	TEKI, ČAKU	výchozí bod	敵	teki	nepřítel
到	tó	dorazit	到	tó	dorazit
到	tó	dorazit	倒	tó	porazit
東	tó	východ	凍	tó	mrznout
東	tó	východ	棟	tó	hřeben střechy
苔	TÓ	fazole	塔	tó	věž
苔	TÓ	fazole	搭	tó	nalodit se
坐	ZA	sedět	座	za	sedět
坐	ZA	sedět	挫	za	vymknout se
斬	zan, SAN	setnout	暫	zan	přechodný
斬	zan, SAN	setnout	漸	zen, ZAN	postupně
善	zen	dobro	善	zen	dobro
善	zen	dobro	膳	zen	servírovací stůl
善	zen	dobro	繕	zen	vyspravit
然	zen, nen	vyjadřování způsobu	然	zen, nen	vyjadřování způsobu
然	zen, nen	vyjadřování způsobu	燃	nen, ZEN	hořet
全	zen, SEN	zcela	栓	sen	zátky
全	zen, SEN	zcela	詮	sen	prodiskutovat
全	zen, SEN	zcela	全	zen, SEN	zcela
前	zen, SEN	před	煎	sen	opékat
前	zen, SEN	před	前	zen, SEN	před
蔵	zó	zásobárna	蔵	zó	zásobárna
蔵	zó	zásobárna	臟	zó	vnitřnosti
属	zoku, ŠOKU	patřit k	属	zoku, ŠOKU	patřit k
属	zoku, ŠOKU	patřit k	嘱	šoku	požádat
道	ZUI	jít za	隨	zui	doprovázet

迨	ZUI	jít za	髓	zui	morek
---	-----	--------	---	-----	-------

Příloha II.

Následující tabulka poskytuje přehled všech znaků 2. kategorie.

甚	džin	rozsahem mimořádný	勘	kan	dobře zvažovat
甚	džin	rozsahem mimořádný	堪	kan	vydržet
炎	en	plamen	淡	tan	řídký
炎	en	plamen	談	dan, TAN	rozhovor
害	gai	škoda	割	kacu	dělit
害	gai	škoda	轄	kacu	ovládat
忌	IN	být zdrženlivý	隱	in, ON	schovávat
忌	IN	být zdrženlivý	穩	on	mírný
尢	IN, JU	být nerozhodnutý	沈	čin	potopit se
尢	IN, JU	být nerozhodnutý	枕	ČIN	polštář
畚	JÚ	džbán	搖	jó	chvět se
畚	JÚ	džbán	謠	jó	písnička
瓜	KA	tykev	孤	ko	sirotek
瓜	KA	tykev	弧	ko	oblouk
已	KAN	šířit se	汜	han	šířit se
已	KAN	šířit se	犯	han	spáchat
已	KAN	šířit se	範	han	vzor
覘	KEI	třeštit oči	還	kan	vrátit zpět
覘	KEI	třeštit oči	環	kan	kruh
央	ó	centrum	英	ei	vynikající
央	ó	centrum	映	ei	zobrazit se
朔	SAKU	první den v měsíci	塑	so	modelovat
朔	SAKU	první den v měsíci	遡	so	proti proudu
甚	džin	rozsahem mimořádný	勘	kan	dobře zvažovat
甚	džin	rozsahem mimořádný	堪	kan	vydržet
炎	en	plamen	淡	tan	řídký
炎	en	plamen	談	dan, TAN	rozhovor
害	gai	škoda	割	kacu	dělit
害	gai	škoda	轄	kacu	ovládat
忌	IN	být zdrženlivý	隱	in, ON	schovávat
忌	IN	být zdrženlivý	穩	on	mírný
尢	IN, JU	být nerozhodnutý	沈	čin	potopit se
尢	IN, JU	být nerozhodnutý	枕	ČIN	polštář
畚	JÚ	džbán	搖	jó	chvět se

Příloha III.

Následující tabulka poskytuje přehled všech znaků 3. kategorie.

安	an	klidný	案	an	návrh
安	an	klidný	宴	en	hostina
貝	BAI	měkkýš	唄	BAI	píseň
貝	BAI	měkkýš	敗	hai	prohrát
貝	BAI	měkkýš	買	bai	koupit
莫	BO, MO, BAKU, MAKU	západ slunce	漠	baku, MAKU	pustý a rozlehlý
莫	BO, MO, BAKU, MAKU	západ slunce	募	bo, MO	sesbírat
莫	BO, MO, BAKU, MAKU	západ slunce	墓	bo	hrob
莫	BO, MO, BAKU, MAKU	západ slunce	慕	bo	zbožňovat
莫	BO, MO, BAKU, MAKU	západ slunce	暮	bo	soumrak
莫	BO, MO, BAKU, MAKU	západ slunce	膜	maku, BAKU	membrána
莫	BO, MO, BAKU, MAKU	západ slunce	模	mo, bo	předloha
莫	BO, MO, BAKU, MAKU	západ slunce	幕	maku, baku	závěs
武	bu, mu	ozbrojená síla	賦	fu	splátka
武	bu, mu	ozbrojená síla	武	bu, mu	ozbrojená síla
文	bun, mon	písemnost	蚊	BUN	komár
文	bun, mon	písemnost	紋	mon, BUN	obrazec
豕	CUI	hroutit se	遂	sui	dovršit
豕	CUI	hroutit se	隊	tai, CUI	organizovaná skupina
豕	CUI	hroutit se	墜	cui	zřítit se
兆	čo	znamení	挑	čo	vyzvat
兆	čo	znamení	眺	čo	dívat se do dálky
兆	čo	znamení	跳	čo	skákat
兆	čo	znamení	逃	tó	utéci
兆	čo	znamení	桃	tó	broskev
直	čoku, džiki, ČI	přímý	植	šoku, ČI	zasadit
直	čoku, džiki, ČI	přímý	殖	šoku	přibýt
直	čoku, džiki, ČI	přímý	值	či, ČOKU	hodnota
直	čoku, džiki, ČI	přímý	置	či	položít
同	dó, TÓ	stejný	筒	tó	roura
同	dó, TÓ	stejný	洞	dó, TÓ	jeskyně
同	dó, TÓ	stejný	胴	dó, TÓ	trup
同	dó, TÓ	stejný	銅	dó	měď

童	dó, TÓ	dítě	憧	šo, DÓ	toužit po
童	dó, TÓ	dítě	鐘	šo	zvon
童	dó, TÓ	dítě	童	dó, TÓ	dítě
童	dó, TÓ	dítě	瞳	dó, TÓ	panenka
若	džaku, ňaku	mladý	若	džaku, ňaku	mladý
若	džaku, ňaku	mladý	諾	daku	souhlas
若	džaku, ňaku	mladý	匿	toku, DŽOKU	skrývat se
充	džú	naplnit	充	džú	naplnit
充	džú	naplnit	銃	džú	ruční střelná zbraň
充	džú	naplnit	統	tó	sjednotit
重	džú, čó	těžký	腫	šu, ŠÓ	napuchnout
重	džú, čó	těžký	種	šu, ŠÓ	semeno
重	džú, čó	těžký	重	džú, čó	těžký
重	džú, čó	těžký	衝	šo	srazit se
寿	džu, SU	dlouhověkost	寿	džu, SU	dlouhověkost
寿	džu, SU	dlouhověkost	鑄	ču, ŠU	lít kov
專	FU, HO	rozprostrít	博	haku, baku	obsáhlý
專	FU, HO	rozprostrít	薄	haku	slabý
專	FU, HO	rozprostrít	縛	baku, HAKU	svázat
專	FU, HO	rozprostrít	簿	bo, HO	záznam
專	FU, HO	rozprostrít	敷	fú	rozprostrít
弗	FUCU, HOCU	nedělat	費	hi	výdaje
弗	FUCU, HOCU	nedělat	抃	fucu	vyčistit
弗	FUCU, HOCU	nedělat	沸	fucu, HI	vřít
弗	FUCU, HOCU	nedělat	仏	bucu, FUCU	Buddha
富	FUKU	plný	富	fú, fú	bohatství
富	FUKU	plný	副	fuku, FÚ	vedlejší
富	FUKU	plný	幅	fuku	šíře
富	FUKU	plný	福	fuku	náhodné štěstí
原	gen	původní	願	gan	žádat
原	gen	původní	源	gen	počátek
元	gen, gan	základ	玩	gan	hrát si
元	gen, gan	základ	頑	gan	tvrdohlavý
元	gen, gan	základ	冠	kan	koruna
吳	go	království Wu	虞	GU	obava
吳	go	království Wu	吳	go	království Wu
吳	go	království Wu	娛	go	zábava
吳	go	království Wu	誤	go	pochybit
禺	GU, GÚ	kočkodan	愚	gu	hloupý
禺	GU, GÚ	kočkodan	偶	gú	partner
禺	GU, GÚ	kočkodan	遇	gú, GU	setkat se
禺	GU, GÚ	kočkodan	隅	gú	roh
巴	HA	vír	把	ha	svírat
巴	HA	vír	肥	hi	tloustnout
发	HACU, BAČI	pes	髮	hacu, HOCU	vlasý
发	HACU, BAČI	pes	拔	bacu	vytáhnout
発	hacu, hocu	zahájit	発	hacu, hocu	zahájit
発	hacu, hocu	zahájit	廢	hai	zbytečný
音	HAI, HÓ	vyplivnout	倍	bai	násobit

音	HAI, HÓ	vyplivnout	培	bai, HÓ	pěstovat
音	HAI, HÓ	vyplivnout	陪	bai	doprovázet nadřízeného
音	HAI, HÓ	vyplivnout	賠	bai	kompenzace
音	HAI, HÓ	vyplivnout	部	bu, HÓ	část
音	HAI, HÓ	vyplivnout	剖	bó	rozpítvat
辟	HEKI, HI	zákon	避	hi	vyhýbat se
辟	HEKI, HI	zákon	壁	heki	stěna
辟	HEKI, HI	zákon	壁	heki	koule
辟	HEKI, HI	zákon	癖	heki	zvyk
皮	hi	kůže	波	ha	vlna
皮	hi	kůže	破	ha	rozbít
皮	hi	kůže	婆	ba	stařena
皮	hi	kůže	彼	hi	onen
皮	hi	kůže	披	hi	odhalit
皮	hi	kůže	疲	hi	být unaven
皮	hi	kůže	被	hi	být vystaven
必	hieu	nepochybně	秘	hi	tajemství
必	hieu	nepochybně	泌	hieu, hi	prosakovat
必	hieu	nepochybně	密	micu, BICU	hustý
必	hieu	nepochybně	蜜	micu, BICU	nektar
韋	I	vyčiněná kůže	偉	i	významný
韋	I	vyčiněná kůže	違	i	lišit se
韋	I	vyčiněná kůže	緯	i	útek
韋	I	vyčiněná kůže	衛	ei, E	bránit proti okolním vlivům
韋	I	vyčiněná kůže	困	i	obklopovat
意	i	úmysl	意	i	úmysl
意	i	úmysl	億	oku	sto miliónů
意	i	úmysl	憶	oku	hloubat
意	i	úmysl	臆	oku	bojácnost
衣	i, E	roucho	哀	ai	smutek
衣	i, E	roucho	依	i, e	záviset na
因	in	příčina	咽	in	zadušení
因	in	příčina	姻	in	sňatek
因	in	příčina	恩	on	laskavost
予	jo	předem	序	džo	pořadí
予	jo	předem	野	ja, ŠO	divoký
予	jo	předem	預	jo	uložit
余	jo	přebývat	途	to	cestě, po které jdeme
余	jo	přebývat	塗	to	natírat
余	jo	přebývat	斜	ša	šikmý
余	jo	přebývat	叙	džo	vyličít
余	jo	přebývat	徐	džo	zvolna
余	jo	přebývat	除	džo, dži	odstranit
余	jo	přebývat	茶	ča, sa	čaj
加	ka	přidat	加	ka	přidat
加	ka	přidat	架	ka	překlenout
加	ka	přidat	賀	ga	blahopřání
果	ka	ovoce	菓	ka	sladkost
果	ka	ovoce	課	ka	úkol

果	ka	ovoce	裸	ra	nahý
决	KAI, KECU	oddělit	决	kecu	rozhodnutí
快	KAI, KECU	oddělit	快	kai, KE	příjemný
𠄎	KAKU	být jasný	觉	kaku	vjem
𠄎	KAKU	být jasný	学	gaku	studovat
獲	KAKU	chytit do rukou	獲	kaku	lovit zvěř
獲	KAKU	chytit do rukou	穫	kaku	žeň
獲	KAKU	chytit do rukou	護	go	chránit
各	kaku	každý	格	kaku, kó, KJAKU	standard
各	kaku	každý	閣	kaku	rezidence
各	kaku	každý	絡	raku	propletení
各	kaku	každý	落	raku	padat
各	kaku	každý	酪	raku	mléčné výrobky
各	kaku	každý	略	rjaku	plán
各	kaku	každý	賂	ro	úplatek
各	kaku	každý	路	ro	ulička
各	kaku	každý	露	ro, ró	rosa
各	kaku	každý	額	gaku	čelo
各	kaku	každý	客	kjaku, kaku	host
咸	KAN	společně	感	kan	pocit
咸	KAN	společně	憾	kan	hluboce litovat
咸	KAN	společně	減	gen	ubývat
干	kan	sušit	刊	kan	publikovat
干	kan	sušit	汗	kan	pot
干	kan	sušit	肝	kan	játra
干	kan	sušit	岸	gan	pobřeží
干	kan	sušit	軒	ken	přesah střechy
柬	KAN	roztřídit	欄	ran	madlo
柬	KAN	roztřídit	練	ren	cvičit
柬	KAN	roztřídit	鍊	ren	zušlechťovat kov
藿	KAN	čáp	勸	kan, KEN	doporučit
藿	KAN	čáp	歡	kan	radost
藿	KAN	čáp	觀	kan	dívat se
藿	KAN	čáp	權	ken, gon	pravomoc
圭	KEI	nefritová destička	崖	gai	strmý sráz
圭	KEI	nefritová destička	涯	gai	okraj
圭	KEI	nefritová destička	佳	ka	znamenitý
圭	KEI	nefritová destička	街	gai, kai	městská čtvrť
圭	KEI	nefritová destička	掛	KAI, KEI	pověsit
圣	KEI, KJÓ	tkalcovská osnova	怪	kai, KE	záhadný
圣	KEI, KJÓ	tkalcovská osnova	徑	kei	úzký chodníček
圣	KEI, KJÓ	tkalcovská osnova	茎	kei	stonek
圣	KEI, KJÓ	tkalcovská osnova	經	kei, kjó	snovat
圣	KEI, KJÓ	tkalcovská osnova	輕	kei	lehký
兼	ken	kombinovat	嫌	ken, gen	nemít rád
兼	ken	kombinovat	謙	ken	být pokorný
兼	ken	kombinovat	鎌	REN	srp
兼	ken	kombinovat	廉	ren	čestný
既	ki	již	慨	gai, KAI	želet

既	ki	již	概	gai, KAI	přehled
既	ki	již	既	ki	již
吉	kiči, kicu	šťastný	詰	kicu	nacpat
吉	kiči, kicu	šťastný	結	kecu, KEČI	svázat
共	kjó	společně	共	kjó	společně
共	kjó	společně	供	kjó, ku	poskytovat
共	kjó	společně	恭	kjó	uctivý
共	kjó	společně	洪	kó	záplava
共	kjó	společně	港	kó	přístav
京	kjó, kei	hlavní město	鯨	gei, KEI	velryba
京	kjó, kei	hlavní město	涼	rjó	chladivý
古	ko	starý	苦	ku	trpký
古	ko	starý	故	ko	dávný
古	ko	starý	枯	ko	uschnout
広	kó	rozlehlý	拡	kaku	zvětšovat
広	kó	rozlehlý	広	kó	rozlehlý
広	kó	rozlehlý	鉢	kó	ruda
𠂇	KÓ	vodní rostlina	朽	kjú	hnít
𠂇	KÓ	vodní rostlina	号	gó	pořadí
己	ko, ki	osobně	紀	ki	posloupnost
己	ko, ki	osobně	記	ki	zapsat
己	ko, ki	osobně	起	ki	vstát
己	ko, ki	osobně	改	kai	novelizovat
己	ko, ki	osobně	妃	hi	královna, císařovna
己	ko, ki	osobně	忌	ki	vyhýbat se
己	ko, ki	osobně	配	hai	přidělit
孝	kó, KJÓ	úcta k rodičům	教	kjó	vyučovat
孝	kó, KJÓ	úcta k rodičům	酵	kó	kvašení
工	kó, ku	vyrábět	功	kó, ku	zásluha
工	kó, ku	vyrábět	巧	kó	zručnost
工	kó, ku	vyrábět	江	kó	velká řeka
工	kó, ku	vyrábět	攻	kó	zaútočit
工	kó, ku	vyrábět	紅	kó, ku	karmín
工	kó, ku	vyrábět	貢	kó, ku	tribut
工	kó, ku	vyrábět	項	kó	položka
工	kó, ku	vyrábět	虹	KÓ	duha
工	kó, ku	vyrábět	恐	kjó	strach
艮	KON, GON	odporovat	限	gen	mez
艮	KON, GON	odporovat	恨	kon	zášť
艮	KON, GON	odporovat	根	kon	kořen
艮	KON, GON	odporovat	痕	kon	jizva
艮	KON, GON	odporovat	眼	gan, gen	oko
艮	KON, GON	odporovat	銀	gin	stříbro
空	kú	prázdný	空	kú	prázdný
空	kú	prázdný	控	kó	držet se zpátky
句	ku, KÓ	fráze	句	ku, KÓ	fráze
句	ku, KÓ	fráze	拘	kó	uvěznit
句	ku, KÓ	fráze	駒	KU	koník
君	kun	vladař	君	kun	vladař

君	kun	vladař	郡	gun, KUN	okres
君	kun	vladař	群	gun	skupina
免	men, BEN	vyhnout se	晚	ban	večer
免	men, BEN	vyhnout se	勉	ben	snažit se
未	mi, BI	neúplnost	妹	mai, BAI	mladší sestra
未	mi, BI	neúplnost	昧	mai, BAI	nevědomost
未	mi, BI	neúplnost	味	mi, BI	chuť
未	mi, BI	neúplnost	魅	mi, BI	zlý duch
内	nai, dai, NÓ, DÓ	vnitřek	内	nai, dai, NÓ, DÓ	vnitřek
内	nai, dai, NÓ, DÓ	vnitřek	納	nó, nat, na, nan, tó	převzít
尼	ni, DŽI	mniška	泥	dei	bláto
尼	ni, DŽI	mniška	尼	ni, DŽI	mniška
轟	RAI, RUI	pole	壘	rui	ochranný val
轟	RAI, RUI	pole	累	rui	hromadit
轟	RAI, RUI	pole	雷	rai	hrom
列	recu	řada	例	rei	příklad
列	recu	řada	列	recu	řada
列	recu	řada	烈	recu	prudký
列	recu	řada	裂	recu	roztrhnout
令	rei, RJÓ	příkaz	領	rjó	doména
令	rei, RJÓ	příkaz	冷	rei	chlad
令	rei, RJÓ	příkaz	鈴	rei, rin	zvonek
令	rei, RJÓ	příkaz	零	rei	padat
令	rei, RJÓ	příkaz	齡	rei	věk
侖	RIN, RON	srovnat	倫	rin	etika
侖	RIN, RON	srovnat	輪	rin	kolo
侖	RIN, RON	srovnat	論	ron	argumentace
乍	SA	náhle	搾	saku	ždímat
乍	SA	náhle	詐	sa	podvod
乍	SA	náhle	作	saku, sa	zhotovit
乍	SA	náhle	昨	saku	uplynulý
乍	SA	náhle	酢	saku	ocet
戔	SAI	řezat	裁	sai	sázet
戔	SAI	řezat	裁	sai	posoudit
戔	SAI	řezat	載	sai	naložit
戔	SAI	řezat	戴	tai	korunování
祭	sai	slavnost	祭	sai	slavnost
祭	sai	slavnost	際	sai	příslušná doba
祭	sai	slavnost	察	sacu	pozorovat
祭	sai	slavnost	擦	sacu	drhnout
戔	SAN, ZAN, SEN	poškodit	棧	san	visutý
戔	SAN, ZAN, SEN	poškodit	殘	zan	zanechat
戔	SAN, ZAN, SEN	poškodit	淺	sen	mělký
戔	SAN, ZAN, SEN	poškodit	踐	sen	skutečně provést

𦵏	SAN, ZAN, SEN	poškodit	錢	sen, ZEN	mince
𦵏	SAN, ZAN, SEN	poškodit	箋	sen	psací papír
折	secu	zlomit	逝	sei	zesnout
折	secu	zlomit	誓	sei	přísahat
折	secu	zlomit	哲	tec	hluboká pravda
齊	sei, SAI	jednotný	濟	sai, SEI	urovnat
齊	sei, SAI	jednotný	劑	zai, SEI	přípravek
齊	sei, SAI	jednotný	齋	sai	očisťování se
正	sei, šó	bez chyby	証	šó	důkaz
正	sei, šó	bez chyby	征	sei	jít do války
正	sei, šó	bez chyby	政	sei, šó	vláda
正	sei, šó	bez chyby	整	sei	dát do pořádku
正	sei, šó	bez chyby	症	šó	symptom
斥	seki	odmítnout	斥	seki	odmítnout
斥	seki	odmítnout	訴	so	odvolat se
昔	seki, šaku	vzdálená minulost	錯	saku, SO	pomíchání
昔	seki, šaku	vzdálená minulost	昔	seki, šaku	vzdálená minulost
昔	seki, šaku	vzdálená minulost	惜	seki, ŠAKU	bědovat
昔	seki, šaku	vzdálená minulost	籍	seki, DŽAKU	soupis
昔	seki, šaku	vzdálená minulost	措	so	přijímat opatření
昔	seki, šaku	vzdálená minulost	借	šaku, ŠA	půjčit si
𦵏	SEKI, ŠAKU	straka	写	ša	opisovat
𦵏	SEKI, ŠAKU	straka	潟	SEKI	laguna
責	seki, ŠAKU	obvinit	債	sai	dluh
責	seki, ŠAKU	obvinit	責	seki, ŠAKU	obvinit
責	seki, ŠAKU	obvinit	積	seki, ŠI, ŠAKU	akumulovat
責	seki, ŠAKU	obvinit	績	seki	příst
責	seki, ŠAKU	obvinit	漬	ŠI	nakládání potravin
先	sen	přední	洗	sen	prát
先	sen	přední	贊	san	schvalovat
占	sen	věštit	店	ten	obchod
占	sen	věštit	点	ten	bod
占	sen	věštit	粘	nen, DEN	přilnavost
占	sen	věštit	貼	čó, TEN	lepit
專	sen	výhradně	轉	ten	otáčet se
專	sen	výhradně	伝	den	předat
專	sen	výhradně	団	dan, ton, TAN	skupina
專	sen	výhradně	專	sen	výhradně
𦵏	SOCU, ŠUCU	voják	碎	sai	rozdrtit
𦵏	SOCU, ŠUCU	voják	粹	sui	vybranost
𦵏	SOCU, ŠUCU	voják	醉	sui	opít se
則	soku	pravidlo	側	soku	strana
則	soku	pravidlo	測	soku	měřit rozměry
則	soku	pravidlo	賊	zoku	loupež
束	soku	snop	勅	čoku	císařský výnos
束	soku	snop	速	soku	rychlý
束	soku	snop	疎	so	řídký
者	ša	osoba	著	čo	literární dílo

者	ša	osoba	都	to, cu	hlavní město
者	ša	osoba	賭	to	vsadit
者	ša	osoba	箸	DO, ČO	jídelní hůlky
者	ša	osoba	煮	ša	vařit
者	ša	osoba	暑	šo	horko
者	ša	osoba	署	šo	stanice
者	ša	osoba	緒	šo, čo	šňůrka
者	ša	osoba	諸	šo	různý
支	ši	podporovat	伎	ki, GI	schopnost
支	ši	podporovat	岐	ki, GI	odbočka
支	ši	podporovat	技	gi	dovednost
支	ši	podporovat	枝	ši	větev
支	ši	podporovat	肢	ši	končetina
ㄛ	ŠI	oltář	視	ši	zrak
ㄛ	ŠI	oltář	社	ša	svatyně
束	ŠI	trn	策	saku	plán
束	ŠI	trn	刺	ši, SEKI	bodnout
至	ši	krajnost	室	šicu	místnost
至	ši	krajnost	致	či	způsobit
至	ši	krajnost	緻	či	jemný
至	ši	krajnost	窒	čicu	dusit
七	šiči, ŠICU	sedm	叱	šicu, ŠIČI	vynadat
七	šiči, ŠICU	sedm	切	secu, sai	řezat
七	šiči, ŠICU	sedm	窃	secu	zcizit
式	šiki, ŠOKU	styl	試	ši	pokus
式	šiki, ŠOKU	styl	式	šiki, ŠOKU	styl
式	šiki, ŠOKU	styl	拭	šoku, ŠIKI	otřít
彡	ŠIN	vlasý	診	šin	důkladně prohlédnout
彡	ŠIN	vlasý	珍	čin	vzácný
真	šin	skutečný	慎	šin	rozhádný
真	šin	skutečný	鎮	čin	utišit
真	šin	skutečný	填	ten	nacpat
辛	šin	trpký	幸	sai	řídít
辛	šin	trpký	辞	dži	odstoupit
且	ŠO	navíc	祖	so	prarodiče
且	ŠO	navíc	查	sa	přezkoumat
且	ŠO	navíc	助	džo	záchrana
且	ŠO	navíc	狙	so	cílit
且	ŠO	navíc	阻	so	bránit
且	ŠO	navíc	租	so	naturální daň
且	ŠO	navíc	粗	so	hrubý
且	ŠO	navíc	組	so	splétat
庶	šo	rozmanitý	庶	šo	rozmanitý
庶	šo	rozmanitý	遮	ša	zablokovat
召	šo	předvolat	召	šo	předvolat
召	šo	předvolat	招	šo	pozvat
召	šo	předvolat	沼	šo	bažina
召	šo	předvolat	昭	šo	jasný
召	šo	předvolat	紹	šo	představit

召	šo	předvolat	詔	šo	císařský výnos
召	šo	předvolat	照	šo	zářit
召	šo	předvolat	超	čo	přesahovat běžné meze
肖	šo	podobat se	肖	šo	podobat se
肖	šo	podobat se	削	saku	ořezat
肖	šo	podobat se	宵	šo	podvečer
肖	šo	podobat se	消	šo	přestat existovat
肖	šo	podobat se	硝	šo	dusík
尚	šo	vysoce si cenit	尚	šo	vysoce si cenit
尚	šo	vysoce si cenit	掌	šo	dlaň
尚	šo	vysoce si cenit	賞	šo	ocenění
尚	šo	vysoce si cenit	償	šo	odškodnit
尚	šo	vysoce si cenit	常	džó	obvyklý
尚	šo	vysoce si cenit	党	tó	klika
尚	šo	vysoce si cenit	堂	dó, TÓ	kaple
尚	šo	vysoce si cenit	当	tó	zasáhnout
周	šú	okolí	周	šú	okolí
周	šú	okolí	週	šú	týden
周	šú	okolí	彫	čo	vyřezávat
周	šú	okolí	調	čo	vyváženost
主	šu, su	pán	住	džú	bydlet
主	šu, su	pán	注	ču	vlít
主	šu, su	pán	柱	ču	sloup
主	šu, su	pán	駐	ču, ČU	rozmístění
単	tan, ZEN	samotný	戰	sen	válka
単	tan, ZEN	samotný	禪	zen, SEN	zen
単	tan, ZEN	samotný	彈	dan	pružit
呈	tei	předložit	呈	tei	předložit
呈	tei	předložit	程	tei	norma
呈	tei	předložit	聖	sei, ŠÓ	svatý
冬	tó	zima	冬	tó	zima
冬	tó	zima	終	šú	skončit
登	tó, to	vystoupit na	登	tó, to	vystoupit na
登	tó, to	vystoupit na	澄	čo	průzračný
登	tó, to	vystoupit na	灯	tó, ČÓ, TEI	světlo
德	toku	ctnost	庁	čo, TEI	úřad
德	toku	ctnost	徳	toku	ctnost
德	toku	ctnost	聴	čo, TEI	poslouchat
屯	ton, ČUN	kasárna	純	džun	ryzí
屯	ton, ČUN	kasárna	頓	ton	klanět se
屯	ton, ČUN	kasárna	鈍	don, TON	tupý
于	U	směrem k	芋	U	batáty
于	U	směrem k	宇	u	vesmír
于	U	směrem k	汚	o	znečistit

Příloha IV.

Následující tabulka poskytuje přehled všech znaků 4. kategorie.

F	Čtení fonetika	Význam fonetika	Z	Čtení znaku	Význam znaku
番	ban, HAN	pořadí	藩	han	léno
番	ban, HAN	pořadí	番	ban	pořadí
番	ban, HAN	pořadí	翻	hon	obrátit
番	ban, HAN	pořadí	審	šin	soudit
卯	BÓ	znamení králíka	柳	rjú	vrba
卯	BÓ	znamení králíka	留	rjú, ru	držet na místě
卯	BÓ	znamení králíka	瑠	ru	lazurit
卯	BÓ	znamení králíka	貿	bó	obchodování
分	bun, fun, bu	rozdělit	頒	han	rozdávat
分	bun, fun, bu	rozdělit	貧	hin, bin	chudý
分	bun, fun, bu	rozdělit	粉	fun	prach
分	bun, fun, bu	rozdělit	紛	fun	bez řádu
分	bun, fun, bu	rozdělit	雰	fun	atmosféra
分	bun, fun, bu	rozdělit	分	bun, fun, bu	rozdělit
分	bun, fun, bu	rozdělit	盆	bon, HON	podnos
自	CUI, TAI	hromada	帥	sui	vreční velitel
自	CUI, TAI	hromada	追	cui	hnát
自	CUI, TAI	hromada	歸	ki	vrátit se domů
朕	čin	pluralis majestaticus	騰	tó	přesná kopie
朕	čin	pluralis majestaticus	騰	tó	růst
朕	čin	pluralis majestaticus	藤	tó	vistárie
朕	čin	pluralis majestaticus	勝	šó	zvítězit
戊	ECU	velká sekera	越	ecu	překročit
戊	ECU	velká sekera	滅	mecu, BECU	zničit
戊	ECU	velká sekera	蔑	becu	přehlížet
兑	EI, ECU, TAI	vyměnit	銳	ei	ostrý
兑	EI, ECU, TAI	vyměnit	悅	ecu	radovat se
兑	EI, ECU, TAI	vyměnit	閱	ecu	revize
兑	EI, ECU, TAI	vyměnit	稅	zei	daň
兑	EI, ECU, TAI	vyměnit	說	secu, zei, ECU	teorie
兑	EI, ECU, TAI	vyměnit	脫	dacu	odstranit
合	EN	močál	沿	en	podél
合	EN	močál	鉛	en	olovo
合	EN	močál	船	sen	plavidlo
宛	EN	převalovat se	宛	EN	adresát
宛	EN	převalovat se	怨	en, on	zášť
宛	EN	převalovat se	腕	wan	paže
延	en	prodloužit	延	en	prodloužit
延	en	prodloužit	誕	tan	zrod
爰	EN	sáhnout po	媛	en	mladá dáma

爰	EN	sáhnout po	援	en	pomoci
爰	EN	sáhnout po	緩	kan	uvolněný
爰	EN	sáhnout po	暖	dan	teplý
不	fú, bu	ne	杯	hai	pohárek
不	fú, bu	ne	否	hi, FU	negace
牙	ga, ge	tesák	芽	ga	pupen
牙	ga, ge	tesák	雅	ga	elegantní
牙	ga, ge	tesák	邪	dža	zlý
執	GEI, SEI	sázet strom	芸	gei	umění
執	GEI, SEI	sázet strom	勢	sei	moc
執	GEI, SEI	sázet strom	熱	necu	horký
疑	gi	pochybnost	疑	gi	pochybnost
疑	gi	pochybnost	擬	gi	napodobovat
疑	gi	pochybnost	凝	gjó	ztuhnout
印	GJÓ	vzhlížet	仰	gjó, kó	vzhlížet
印	GJÓ	vzhlížet	迎	gei, GJÓ, GÓ	vítat
印	GJÓ	vzhlížet	抑	joku	potlačit
合	gó, gat, kat	spojit	給	kjú	dodat
合	gó, gat, kat	spojit	拾	šú, džú	sebrat
合	gó, gat, kat	spojit	答	tó	odpověď
非	hi	zápor	罪	zai	prohřešek
非	hi	zápor	俳	hai	haiku
非	hi	zápor	排	hai	vypudit
非	hi	zápor	輩	hai	druh
非	hi	zápor	悲	hi	smutný
非	hi	zápor	扉	hi	křídlo dveří
員	in	člen	員	in	člen
員	in	člen	韻	in	rým
員	in	člen	損	son	utrpět škodu
員	in	člen	円	en	kruh
也	JA	spona být	他	ta	jiný
也	JA	spona být	地	či, dži	země
也	JA	spona být	池	či	rybník
也	JA	spona být	施	ši, se	realizovat
夜	ja	noc	液	eki	kapalina
夜	ja	noc	夜	ja	noc
與	JO	pozvednout	与	jo	udělit
與	JO	pozvednout	举	kjo	pozvednout
與	JO	pozvednout	誉	jo	čest
夭	JÓ	mladičký	笑	šó	smát se
夭	JÓ	mladičký	妖	jó	okouzlit
夭	JÓ	mladičký	沃	joku, OKU	zavlažit
易	JÓ	východ slunce	傷	šó	zranění
易	JÓ	východ slunce	場	džó	místo konání
易	JÓ	východ slunce	腸	čo	střeva
易	JÓ	východ slunce	湯	tó, ŠÓ	horká voda
易	JÓ	východ slunce	揚	jó	stoupat vzhůru
易	JÓ	východ slunce	陽	jó	slunce
易	JÓ	východ slunce	瘍	jó	vřed

甬	JÓ	pučící květ	通	cú, cu	projet
甬	JÓ	pučící květ	痛	cú, TÓ	bolest
甬	JÓ	pučící květ	踊	jó	tanec
羊	jó	ovce	洋	jó	oceán
羊	jó	ovce	祥	šo	šťastný
羊	jó	ovce	詳	šo	podrobný
羊	jó	ovce	養	jó	vychovat
攸	JÚ	proudicí voda	修	šu, šu	osvojit si
攸	JÚ	proudicí voda	悠	jú	klidně
酉	JÚ	znamení kohouta	酒	šu	alkohol
酉	JÚ	znamení kohouta	醜	šu	ošklivý
酉	JÚ	znamení kohouta	猶	jú	odložit
曷	KACU	který	謁	ecu	audience
曷	KACU	který	喝	kacu	křičet
曷	KACU	který	渴	kacu	vyschnout
曷	KACU	který	葛	kacu	réva kuzu
曷	KACU	který	褐	kacu	tmavohnědá
曷	KACU	který	揭	kei	vyvěsit
莫	KAN	žlutý	漢	kan	Čína
莫	KAN	žlutý	嘆	tan	vzdychat
莫	KAN	žlutý	難	nan, DAN	obtížný
監	kan	dohlížet	艦	kan	válečné plavidlo
監	kan	dohlížet	鑑	kan	rozlišit
監	kan	dohlížet	覽	ran	shlédnout
監	kan	dohlížet	濫	ran	nadbytek
監	kan	dohlížet	藍	ran	indigo
監	kan	dohlížet	塩	en, AN	sůl
艸	KEI	zakulacený	榮	ei	vzkvétat
艸	KEI	zakulacený	營	ei	provozovat
艸	KEI	zakulacený	螢	kei	světluška
艸	KEI	zakulacený	勞	ró	manuální práce
惠	kei, e	požehnání	惠	kei, e	požehnání
惠	kei, e	požehnání	穗	sui	klas
景	kei, EI	krajina	影	ei	silueta
景	kei, EI	krajina	景	kei, EI	krajina
景	kei, EI	krajina	憬	kei	toužit po
兄	kei, kjó	starší bratr	況	kjó	situace
兄	kei, kjó	starší bratr	呪	džu, ŠÚ	zaříkadlo
兄	kei, kjó	starší bratr	祝	šuku, šú	modlitba
奇	ki	zvláštní	椅	i	židle
奇	ki	zvláštní	奇	ki	zvláštní
奇	ki	zvláštní	寄	ki	věnovat
奇	ki	zvláštní	騎	ki	jezdit na koni
奇	ki	zvláštní	埼	KI	útes
奇	ki	zvláštní	崎	KI	mys
貴	ki	urozenost	遺	i, jui	zanechat po sobě
貴	ki	urozenost	潰	kai	rozmačkat
貴	ki	urozenost	貴	ki	urozenost
丩	KJÚ	kroutit se	糾	kjú	shlukovat se

叫	KJÚ	kroutit se	叫	kjó	ječť
叫	KJÚ	kroutit se	収	šú	shromáždit
戸	ko	dveře	所	šo, SO	místo činnosti
戸	ko	dveře	妬	to	závidět
公	kó	veřejný	翁	ó	starý muž
公	kó	veřejný	松	šó	borovice
公	kó	veřejný	訟	šó	soudit se
甲	kó, kan	krunýř	押	ó	tlačit
甲	kó, kan	krunýř	岬	KÓ	útes
黒	koku	černý	墨	boku, MOKU	tuš
黒	koku	černý	黙	moku, BOKU	mĺčet
告	koku	oznámit	酷	koku	krutý
告	koku	oznámit	造	zó	zhotovovat
谷	koku, ROKU	údolí	俗	zoku	obyčej
谷	koku, ROKU	údolí	裕	jú	přebytečný
谷	koku, ROKU	údolí	浴	joku	lít na sebe
谷	koku, ROKU	údolí	欲	joku	tužba
今	kon, kin	nyní	含	gan, KAN, GON	obsahovat
今	kon, kin	nyní	吟	gin	recitovat
今	kon, kin	nyní	貪	don, TAN	dychtit
区	ku	ohraničení	驅	ku	štvát
区	ku	ohraničení	欧	ó	Evropa
区	ku	ohraničení	殴	ó	uhodit
区	ku	ohraničení	枢	sú	klíčový
王	ó	král	旺	ó	povznesený stav
王	ó	král	狂	kjó	blázen
王	ó	král	往	ó	jet směrem
音	on, in	zvuk	暗	an	temný
音	on, in	zvuk	闇	AN	temnota
吏	ri	úředník	吏	ri	úředník
吏	ri	úředník	使	ši	používat
立	ricu, rjú	stát	泣	kjú	plakat
立	ricu, rjú	stát	拉	ra, RACU, RÓ	rozmačkat
立	ricu, rjú	stát	粒	rjú	zrnko
立	ricu, rjú	stát	翌	joku	příští
牽	RIKU, ROKU	pahorky	睦	boku, MOKU	spřátelenost
牽	RIKU, ROKU	pahorky	陸	riku, ROKU	pevnina
良	rjó	dobry	娘	DŽÓ, ŇÓ	dívka
良	rjó	dobry	郎	ró	vazal
良	rjó	dobry	朗	ró	zřetelný
良	rjó	dobry	浪	ró	velká vlna
良	rjó	dobry	廊	ró	chodba
竜	rjú, RJÓ	drak	滝	RÓ, SÓ	vodopád
竜	rjú, RJÓ	drak	籠	ró, RU	košík
竜	rjú, RJÓ	drak	襲	šú	napadnout
录	ROKU	vytékat	剥	haku, HOKU	strhnout
录	ROKU	vytékat	緑	rjoku, roku	zeleň
录	ROKU	vytékat	録	roku, RJOKU	zaznamenat
娄	RU, RÓ	přivázat	数	sú, su	počet

娄	RU, RÓ	přivázat	楼	ró	vyšší budova
川	sen	řeka	巡	džun	obíhat
川	sen	řeka	順	džun	podřídit se
川	sen	řeka	訓	kun	instrukce
勺	ŠAKU	naběračka	酌	šaku	dolít
勺	ŠAKU	naběračka	釣	čo	chytat ryby
勺	ŠAKU	naběračka	的	teki	terč
勺	ŠAKU	naběračka	約	jaku	shrnout
尺	šaku, SEKI	stopa	扱	taku	zvolit
尺	šaku, SEKI	stopa	沢	taku	močál
尺	šaku, SEKI	stopa	駅	eki	nádraží
尺	šaku, SEKI	stopa	釈	šaku, SEKI	objasnit
尺	šaku, SEKI	stopa	訳	jaku, EKI	interpretace
旨	ši	smysl	詣	kei	dorazit na konec
旨	ši	smysl	旨	ši	smysl
旨	ši	smysl	指	ši	prst
旨	ši	smysl	脂	ši	tuk zvířat
旨	ši	smysl	稽	kei	zamyslet se
失	šicu	ztratit	失	šicu	ztratit
失	šicu	ztratit	秩	čicu	pořádek
失	šicu	ztratit	迭	tecu	obnovit
蜀	ŠOKU	larva	触	šoku, SOKU	dotknout se
蜀	ŠOKU	larva	濁	daku, DŽOKU	kalný
蜀	ŠOKU	larva	独	doku, TOKU	sám
殳	ŠU	píka	疫	eki, jaku	epidemie
殳	ŠU	píka	股	ko	rozkrok
殳	ŠU	píka	投	tó	hodit
殳	ŠU	píka	殼	kaku	slupka
殳	ŠU	píka	穀	koku	obilnina
秀	šú	vynikat	透	tó	projít skrz
秀	šú	vynikat	誘	jú	lákání
叔	šuku	mladší sourozenci rodičů	叔	šuku	mladší sourozenci rodičů
叔	šuku	mladší sourozenci rodičů	淑	šuku	vznešená
叔	šuku	mladší sourozenci rodičů	寂	džaku, seki	opuštěnost
叔	šuku	mladší sourozenci rodičů	督	toku	dohlížet
隶	TAI	zajatec	逮	tai	dopadnout zločince
隶	TAI	zajatec	隸	rei	poddaný
翟	TAKU, TEKI	bažant	濯	taku	prát
翟	TAKU, TEKI	bažant	躍	jaku, TEKI	skákat
翟	TAKU, TEKI	bažant	曜	jó	den v týdnu
云	UN	říci	雲	un	mrak
云	UN	říci	魂	kon	duch zemřelého
或	WAKU	existovat	域	iki	území
或	WAKU	existovat	惑	waku	zbloudit
或	WAKU	existovat	国	koku	stát
是	ze	správný	是	ze	správný

是	ze	správný	題	dai, TEI	téma
是	ze	správný	堤	tei	hráz
是	ze	správný	提	tei, DAI	předložit

Příloha V.

Následující tabulka poskytuje přehled všech znaků 5. kategorie.

F	Čtení fonetika	Význam fonetika	Z	Čtení znaku	Význam znaku
売	bai	prodávat	読	doku, toku, tó	číst
売	bai	prodávat	売	bai	prodávat
売	bai	prodávat	続	zoku, ŠOKU	pokračovat
某	bó	jakýsi	媒	bai	zprostředkování
某	bó	jakýsi	謀	bó, mu	intrikovat
卜	BOKU, HOKU	věštba	訃	fú	nekrolog
卜	BOKU, HOKU	věštba	赴	fú	mít namířeno
卜	BOKU, HOKU	věštba	朴	boku	prostý
丁	čo, tei, TÓ	blok domu	打	da	tlouct
丁	čo, tei, TÓ	blok domu	町	čo, TEI	město
丁	čo, tei, TÓ	blok domu	頂	čo, TEI	vrchol
丁	čo, tei, TÓ	blok domu	訂	tei	opravit
台	dai, tai	podstavec	怠	tai	zanedbávat
台	dai, tai	podstavec	胎	tai	plod
台	dai, tai	podstavec	台	dai, tai	podstavec
台	dai, tai	podstavec	冶	ja	tavit
台	dai, tai	podstavec	始	ši	začínat se
台	dai, tai	podstavec	治	dži, či	vládnout
寺	dži	buddhistický chrám	詩	ši	báseň
寺	dži	buddhistický chrám	寺	dži	buddhistický chrám
寺	dži	buddhistický chrám	侍	dži	sloužit
寺	dži	buddhistický chrám	持	dži, ŠI	držet
寺	dži	buddhistický chrám	時	dži, ČI	čas
寺	dži	buddhistický chrám	待	tai	čekat
寺	dži	buddhistický chrám	等	tó	rovnocenný
寺	dži	buddhistický chrám	特	toku	mimořádný
爾	DŽI	Ty	璽	dži	císařská pečeť
爾	DŽI, NI	Ty	弥	BI, MI	šířit se dál a dál
十	džú, džit	deset	汁	džú, ŠÚ	šťáva
十	džú, džit	deset	針	šin	jehla
亥	GAI	znamení prasete	劾	gai	vyšetřovat
亥	GAI	znamení prasete	該	gai	spadat
亥	GAI	znamení prasete	骸	gai	ostatky
亥	GAI	znamení prasete	核	kaku	jádro
亥	GAI	znamení prasete	刻	koku	vyřezávat
堯	GJÓ	vznešený	曉	gjó	úsvit
堯	GJÓ	vznešený	燒	šo	pálit se
軍	gun, KUN	armáda	運	un	přepřavovat
軍	gun, KUN	armáda	揮	ki	řídit

軍	gun, KUN	armáda	輝	ki	zářit
軍	gun, KUN	armáda	軍	gun, KUN	armáda
派	HA, HAI	rozdělovat se	派	ha, HAI	oddělit se
派	HA, HAI	rozdělovat se	脈	mjaku, BAKU	céva
聿	ICU, IČI	štětec	津	šin	přístaviště
聿	ICU, IČI	štětec	筆	hícu	štětec
聿	ICU, IČI	štětec	律	ricu, riči	nařízení
由	ju, jú, jui	příčina	宙	čú	obloha
由	ju, jú, jui	příčina	抽	čú	vybrat podstatné
由	ju, jú, jui	příčina	笛	teki	flétna
由	ju, jú, jui	příčina	油	ju	olej
由	ju, jú, jui	příčina	軸	džiku	osa
由	ju, jú, jui	příčina	袖	šú	rukáv
完	kan	dodělat	院	in	veřejná instituce
完	kan	dodělat	完	kan	dodělat
堅	KAN, KEN	tvrdý	堅	ken	stabilní
賢	KAN, KEN	tvrdý	賢	ken	chytrý
緊	KAN, KEN	tvrdý	緊	kin	pevně utáhnout
腎	KAN, KEN	tvrdý	腎	džin, ŠIN	ledviny
斤	kin	širočina	祈	ki	modlit se
斤	kin	širočina	近	kin	blízký
斤	kin	širočina	新	šin	nový
斤	kin	širočina	薪	šin	dříví
九	kjú, ku	devět	究	kjú, KU	důkladně zkoumat
九	kjú, ku	devět	軌	ki	stopa
虍	KO	tygrovaný	炉	ro	krb
虍	KO	tygrovaný	膚	fu	kůže
虍	KO	tygrovaný	虜	rjo, RO	zajatec
虍	KO	tygrovaný	慮	rjo	uvažovat
虍	KO	tygrovaný	虛	kjo, ko	neobsažený
更	kó	obměnit	更	kó	obměnit
更	kó	obměnit	梗	kó	uzavřít
更	kó	obměnit	硬	kó	tvrdý
更	kó	obměnit	便	ben, bin	praktický
亘	KÓ, SEN	přejít	宣	sen	prohlásit
亘	KÓ, SEN	přejít	垣	EN	ohrada
亘	KÓ, SEN	přejít	恒	kó	stálý
每	mai, BAI	každý v urč. intervalu	悔	kai	lítovat
每	mai, BAI	každý v urč. intervalu	海	kai	moře
每	mai, BAI	každý v urč. intervalu	梅	bai	slivoň
每	mai, BAI	každý v urč. intervalu	繁	han	prosperovat
每	mai, BAI	každý v urč. intervalu	敏	bin	čilý
每	mai, BAI	každý v urč. intervalu	侮	bu	opovrhovat
縶	RAN	pevně svázaný	蛮	ban	necivilizovaný
縶	RAN	pevně svázaný	變	hen	proměna
縶	RAN	pevně svázaný	恋	ren	milostný cit
里	ri	víska	埋	mai	zahřabat
里	ri	víska	理	ri	řád
里	ri	víska	裏	ri	rub

里	ri	víska	厘	rin	promile
垂	sui	viset dolů	垂	sui	viset dolů
垂	sui	viset dolů	睡	sui	spánek
垂	sui	viset dolů	唾	da	slina
隹	SUI	vrabec	催	sai	pořádat
隹	SUI	vrabec	維	i	vlákno
隹	SUI	vrabec	進	šin	postupovat kupředu
隹	SUI	vrabec	推	sui	navrhnout
隹	SUI	vrabec	堆	tai, CUI	nakupit
隹	SUI	vrabec	誰	SUI	kdo
隹	SUI	vrabec	稚	či	nevyzrálý
隹	SUI	vrabec	椎	cui, SUI	strom ši
隹	SUI	vrabec	唯	jui, i	pouze
寸	sun, SON	palec	村	son	vesnice
寸	sun, SON	palec	討	tó	přemoci nepřítele
寸	sun, SON	palec	耐	čú	pálenka
深	ŠIN	hloubka	深	šin	hluboký
深	ŠIN	hloubka	探	tan	pátrat
少	šo	nepočetný	沙	sa, ŠA	jemný říční písek
少	šo	nepočetný	砂	sa, ša	písek
少	šo	nepočetný	少	šo	nepočetný
少	šo	nepočetný	抄	šo	výtah
少	šo	nepočetný	省	sei, šó	sebereflexe
少	šo	nepočetný	秒	bjó	vteřina
少	šo	nepočetný	妙	mjó, BJÓ	úžasný
取	šu	uchopit	最	sai	nej-
取	šu	uchopit	趣	šu	smysl
取	šu	uchopit	撮	sacu	filmovat
夆	ŠUN	prodlévat	唆	sa	navádět
夆	ŠUN	prodlévat	酸	san	kyselý
夆	ŠUN	prodlévat	俊	šun	znamenitost
定	tei, džó	stanovit	錠	džó, TEI	zámek
定	tei, džó	stanovit	綻	tan	roztrhnout se
定	tei, džó	stanovit	定	tei, džó	stanovit
豆	tó, zu	sójový bob	短	tan	krátký
豆	tó, zu	sójový bob	痘	tó	neštovice
豆	tó, zu	sójový bob	頭	tó, zu, to	hlava
豆	tó, zu	sójový bob	鬪	tó	zápasit